

Modře natištěné štítky znamenají
že není zaplacené předplatné pro rok 2000
Předplatné na jeden rok je
29.91 + 2.09 (GST) = 32 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 1383191/ Registration # 09089

Datum, jak dlouho jsou noviny předplacené, je
v pravém horním rohu štítku!
Upozornění: Předplacené noviny do roku 2000,
jsou označené jako 00.

Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: 703328@ican.net
satellite@wclub.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 17.

(217.)

Vol. 10.

satellite

1-416

Thursday,

September 21,

2000

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

XXV. Torontský filmový festival a hovory na něm učiněné

Topič z letního kina

Rád jsem chodil do letního kina. Neviděl jsem tam mnoho filmů, ale za to tam byla nádherná atmosféra, letní pohoda. Lidé se na sebe usmívali. Protože letní kino bylo většinou u řeky, kousali tam komáři a tak byli všichni zalezlí pod dekou. Když jsem přijel do Ameriky, viděl jsem rovněž letní kina, kam se jezdilo s automobilem. Jiný kraj, jiný mrav. V takovém kinu jsem nikdy nebyl, protože jsem jezdil většinou všude na kole.

Tu krásnou atmosféru letních kin mně připomíná však každoročně torontský festival. Opět se na českých a slovenských filmech setkávají známí. Po promítání se vyjde ven a pokud to jde, dá se posedět někde venku nebo se zajde do útulné knajpy. Skoda jen, že letos to bylo poprvé bez výpravy do *Heart of Europe* k Vlastičce. Ztrátu této útulné oázy jsme tak poprvé pocítili na ostro. Z Prahy opět přijel Radovan Holub, z Bratislavy Martin Šulík a Dušan Dušek a z Washingtonu Arnošt Lustig. S Dušanem Duškem jsme zavzpomínali na našeho přítele Gustu Dobrovodského, muže, který snad již v kolébce vymýšlel postmodernistické happeniny a do své předčasné smrti s nimi neskončil. V těchto dnech mu má vyjít druhá knížka. Dušan Dušek mě přesvědčuje, že kdyby záleželo na něm, že by ji dal název podle jedné Gustovy básně *Topič v letním kině*. Možná, že by to mohl být námět pro další film, který by se jednou mohl objevit na torontském festivalu.

Krajinka

Martin Šulík jako režisér a scénárista, Dušan Dušek rovněž scénárista a producent Rudolf Biermann přijeli do Toronta se světovou premiérou filmu *Krajinka*. Jedná se o mozaiku příběhů ze slovenského venkova, které jakoby volně na sebe navazují. Kolikrát jsme překvapeni krutostí života, kdy malé děti trápí žebračka, kterého uvěznili jejich rodiče na záchodě, protože ukradl klobásky ze zabíjačky. V nestřeženém okamžiku jim však pobuda uteče tak, že se protáhne do žumpy.

Na průřezu stoletím můžeme vidět i to, co se do krajiny zařezává jako špatné svědomí: arizace či znárodnění, rok 1968 a normalizace. Přichází test: z krajiny mizí lidé, zbývají pouze vzpomínky. I škola zůstává prázdná. V závěru filmu zůstávají dva poslední lidé-milenci na samotě. Předávají si oheň. Cigareta jakoby k nim nepatřila. A přesto tento oheň snad symbolizuje v ponuré krajině, nyní již *krajince*, naději.

Po torontské světové premiéře, na které byli přítomní i zástupci slovenského velvyslanectví se konala malá recepce, při které jsme se autorů tohoto filmu zeptali, jak vlastně vznikla myšlenka natočit *Krajinku*.

MS: Myšlenka vznikla asi před čtyřmi roky, kdy jsme chtěli natočit veselý film, který by potěšil lidi. Na Slovensku je teď smutno, lidé se přestali smát. Tak jsme si s Dušanem začali vyprávět veselé historky, které mně nebo Dušanovi vyprávěli rodiče, přátelé a začali jsme si je zapisovat. Byly to historky z dvacátých, třicátých let až po současnost. Nevěděli jsme, jak tyto historky seřadit. Proto jsme nechali volnou strukturu, kde se prolínají fakta s fikcí. Rozhodli jsme se pro jakési leporelo. Čím déle jsme seděli nad těmito veselými historkami, tím víc přibývalo

J. Wiener ve filmu *Rváč*.

smutných tónů a tak není tento film tak veselý, jak jsme chtěli.

ABE: Jak vypadala spolupráce při psaní scénáře?

DD: Já a Martin máme dosti podobný přístup k psaní scénářů. Metodou je *indukce*. Jeden nabídne nápad, který nemusí být nejlepší, může být dokonce i špatný, ale v tom druhém to indukuje jiný nápad, který může být dobrý. Rozhovor se stává produktivnějším než když je člověk sám a nemá zpětnou vazbu.

ABE: Do jaké míry je tedy původní scénář totožný s tím, co jsme viděli zde v Torontě?

DD: Asi devadesát procent je z původního scénáře. Při posledním sestřihu jsme vynechali několik komentářů, zkracovali jsme dialogy, ale základní osnova je natočena.

MS: Původní námět byl poměrně rozsáhlý a film trval dvě hodiny dvacet minut. Proto existují dvě verze. Jedna je jako dvojdielný seriál pro televizi a druhá kratší je pro kino. Některé televizní povídky chybějí v této kratší filmové verzi.

ABE: Do jaké míry se ve filmu doplňují profesionální herci s neherci?

MS: Většinou jsou to herci, ale jsou tam i neherci, hlavně děti. Některé povídky jsou obsazené neznámými herci, jiné jsou obsazené zcela známými postavami. Závisí na žánru, na tématu a jak tato povídka vypadá.

ABE: Do jaké míry je Slovensko současnosti ponuré, jak to ve filmu vypadalo?

DD: Tento film se končí přibližně v polovině sedmdesátých let a to byla ta nejtvrdší normalizace. To byla ponurá doba. Film vyzněl smutně, ale taková byla ta doba. Tam, kdybychom se tvářili, že jsme veselí, tak bychom nebyli pravdiví. Tam se nedal dost dobře přidávat humor. Na štěstí je to již za námi.

ABE: Nemáte pocit, že poezii života ohrožuje technika, počítače?

MS: Mám pětiletého syna, který také sedí před počítačem, ale nemám pocit, že ho nějakým způsobem deformuje. Je pro něj stejně přirozený, jako byla pro nás kniha. Může sloužit k dobru i ke zlu. Hodně se v tomto ohledu změnilo. V Německu bude mít od nového roku každé dítě osobní počítač, má to být jako školní pomůcka. Daleko víc záleží na tom, aby se rodiče dítěti věnovali.

DD: Fandím všemu, co umožňuje komunikaci mezi lidmi. Dominik Tataraka říkal o komunikaci mezi lidmi, že je to *obcování*. Vyznával, že společenství lidí je obec Boží a v ní, že

se obcuje, čili komunikuje. Počítač je prostředkem, který umožňuje komunikaci mezi lidmi na celém světě. Děti by neměly sedět před počítačem, měly by spíš běhat, ale nedá se to zařadit uměle.

ABE: Který z příběhů ve vašem filmu jste si oblíbili?

MS: V každé fázi práce na tomto filmu se mi líbil jiný příběh. Ale to se hrozně měnilo.

DD: Nedokázal bych říci, který se mi líbil nejvíce, ale dokáži říci, který se mi nelíbil. Ten jsme pak celý vystříhali, protože se nepodařilo. Zkrátka nevyšel filmově. Tam jsme měli jistotu. Jeden není ve filmu, ale je v televizní verzi.

ABE: Jaká byla reakce torontského publika při světové premiéře?

MS: Lidé reagovali velice rozmanitě, názory jsou pestré. Jsem rád, že se tento film dá interpretovat různými způsoby.

DD: Strach před promítáním máme vždy, ale mně se zdálo, že lidi reagovali pěkně. Chvillemi mě to až dojívalo, protože jsem měl pocit, že lidi tímto filmem žijí. Měl jsem pocit, že lidi rozumějí. Hlavní strach jsem měl z toho, že příběhy jsou příliš lokální - středoevropské, československé, slovenské - ale reakce zde byla potěšující. I když se objevily námitky, že ke konci film ztrácel tempo.

ABE: Kdo se podílel na tomto filmu finančně?

MS: Producentem byl Rudolf Biermann a společnost Charles. Na filmu však spolupracovaly Česká a Slovenská televize, společnost Titanic a finančně hodně pomohlo slovenské ministerstvo kultury a fond Proslovakia. Zde jsme dostali morální podporu od slovenského velvyslanectví.

ABE: Jak hodnotíte zdejší festival?

MS: Tento festival je jeden z nejlepších na světě a líbil se mi už před osmi roky, kdy jsem zde byl poprvé. Program je sestaven velice zajímavě, jsou zde filmy z celého světa. Festival má obrovské divácké zázemí. Lidé do kina chodí a mají skutečně film rádi. O tom svědčí skutečnost, že lidi stojí dvě, tři hodiny na listky, aby viděli nějaký film.

ABE: Kde bude tento film promítán?

MS: Ve smlouvě je promítání Českou i Slovenskou televizí a v českých a slovenských kinech a již je prodán i do zahraničí.

Pokračování na str. 8

M. Šulík se slovenským velvyslancem dr. Mikoláškem.

satellite 1-416

Agreement # 1383191/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 923 98-99
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: 703328@ican.net
satellite@wclub.com
Pražská adresa: ABE/Hombre,
Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10
Tel.: (4202/02) 782-2964 a 782-2965
Tel./ Fax/Záznamník: 74 77 09 29

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates:
1.50 CDN \$ per line/col.
(18.00 per inch/col.)

Předplatné:

v Kanadě \$ 29.91+2.09 = **32.00**,
pro ostatní svět CND \$ 42-, US \$ 32 -
v ČR 400 Kč, na Slovensku 500 SK

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: (416) 767-2027 nebo (905) 337-7457.
KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. (Kostel je na rohu ulic Oakwood a Glenora). Duchovní správce: Rev. B. Castello.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00., po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1..so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so: 17:00., Farář: M. Verčimák. Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Ave., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek a sobota 19:00.. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 532-5272. Fax: 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 531-4836. Farář: M. Čajka. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenská grécko katolícka katedrála Premenenia nášho Pána-Slovak Greek Catholic Cathedral of Transfiguration our Lord; 10350 Woodbridge Ave., Markham, Ont., L6C 1H9, Rev. John Fecko. Bohoslužby 9:30 anglicky, 10:30 slovensky.

Katolícké bohoslužby
mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 11 hodin.

Duch. správce: Rev. J. Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (905) 523-1932, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2.

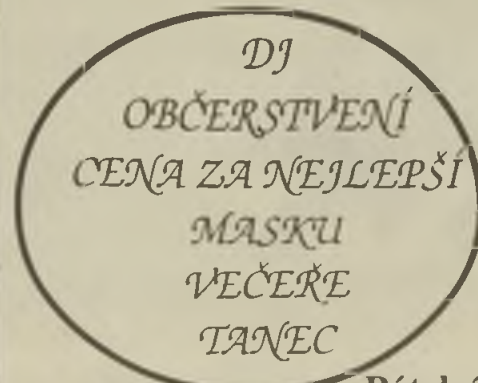
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hlinchey); 3. neděle v 9:00.

SOKOL TORONTO

vás zve na zábavu, která se koná pro každého, kdo se rád baví a tancuje!

Pojďte s námi na

HALLOWEEN BASH 2000

Pátek 27. října v 19:30

Hala kostela sv. Václava

496 Gladstone Ave.
Toronto, Ont.

(Stanice Dufferin na podzemní dráze Bloor)

Vstupné: dospělí 20 dolarů (včetně české večeře)

Mládež do 12 let 10 dolarů (včetně české večeře)

Rezervace je možná na: SOKOLTORONTO@MAILCITY.COM

nebo (416) 223-6411

JOSEF FOUSEK

opět v Kanadě

Populární písničkář a básník Josef Fousek
přijede a zazpívá
na několika koncertech v Kanadě

TORONTO

22. září v hale kostela Sv. Václava

17. října v restauraci na Masaryktownu

Informace Václav Velechovský, tel. (416) 621-5948

ST. JACOBS

24. září - informace Káťa Kubenková (519) 664-3602

PETERBOROUGH

26. září - informace Vlada Křivánek (705) 760-9668

OTTAWA

29. září - informace Václav Krabička (613) 445-5708

MONTREAL

2. října - informace Lad'a Křivánek (450) 689-2802

KINGSTON

3. října - informace Vratislav Kuška (613) 545-0185

Torontská odbočka ČSSK

Odbočka pořádá setkání se zajímavými politickými osobnostmi a kulturní akce.

740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2

Nezapomeňte dopis označit, že se jedná o Torontskou odbočku.

Telefon zůstává: (416) 532-0223

Informační středisko ČSSK

740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2

Tel.: (416) 925-2241, Fax (416) 925-1940

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží k vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

Koncert Vítězslavy
Kaprálové v Torontě

Pátek 6. října by měl být významným datem v hudebním životě Toronta. Společnost Vítězslavy Kaprálové v ten den pořádá benefiční koncert hudby této nejvýznamnější české skladatelky. Záštitu převzalo velvyslanectví ČR a zúčastní se ho velvyslanec Ing. Vladimír Kotzy jako čestný host spolu s dalšími zástupci českého diplomatického sboru. V koncertu vystoupí Antonín Kubálek - klavír, Coenrad Bloemendal - cello, Gerard Kanatarijan - housle a Dana Campbell - soprano. Koncert se koná ve Velkém sále The Arts & Letters Club, 14 Elm Street, Toronto (dva bloky severně od křižovatky Yonge & Dundas).

Kaprálová se narodila v Brně 24. ledna 1915 (její otec byl hudebním skladatelem a profesorem hudby na brněnské konzervatoři) a zemřela v Montpellier 16. června 1940, dva měsíce poté, co se provdala za básníka Jiřího Muchu, syna známého malíře Alfonse Muchy.

Do oněch 25 let (žila jen o rok déle než Jiří Wolker) se jí podařilo vtěsnat několik obyčejných životů: studovala kompozici s Vítězslavem Novákem, Bohuslavem Martinů a Nadiou Boulangerovou a dirigentství s Václavem Talichem a Charlesem Munchem. Dirigovala řadu vedoucích orchestrů, mezi nimi Českou Fiharmonii, Radio France a BBC Symphony.

Mezi její zralejší skladby (pokud lze mluvit o zralosti ve dvaceti letech) patří String Quartet op. 8, cyklus písní For Ever, Military Sinfonietta, Partita for Piano and String Orchestra, Variations on the theme of the Bells of Saint Etienne du Mont, Suita Rustica a dva cykly písní Sung into the distance a Seconds.

Společnost Vítězslavy Kaprálové je dítětem Karly Hartlové, kterou někteří budou

Kalendář

- 22.9. (pá)
J. Fousek v Hale sv. Václava

- 22.9. (pá)
Bratři Neckářovi u Marušky

- 23.9. (so)
Bratři Neckářovi v Londonu

- 24.9. (ne) 10:00 a 11:00
Rev. J. Rich v Československém baptistickém sboru

- 24.9. (ne) - 18:00
J. Fousek v St. Jacobs

- 26.9. (út)
J. Fousek v Peterborough

- 27.9. (st)
Bratři Neckářovi v Ottawě
28. 9. (čt)
Bratři Neckářovi v Montrealu

- 29.9. (pá)
J. Fousek v Ottawě

- 30.9. (so) 18:00
Svatováclavské posvícení
Kostel sv. Václava

- 2.10. (po)
J. Fousek v Montrealu

- 3.10. (út)
J. Fousek v Kingstonu

- 6.10. (pá)
Koncert Vítězslavy Kaprálové
The Arts and Letters Club
14 Elm Str.

- 6.10. (pá) 20:00
Koncert Miroslava Dvorského na Masaryktownu

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny v pondělí
18. září 2000 v 14:12**

Příští číslo vyjde 5. října 2000

pamatovat jako výkonnou sekretářku ČSSK a která se rozhodla, že hudba Kaprálové patří do světových koncertních sálů. Mezi členy poradního sboru patří Antonín Kubálek, Zdeněk Koniček, Milan Kymlička, Dagmar Rydlová a Kerry Stratton.

Vstupenky možno objednat na čísle 924-4463. Cena je 45 dolarů pro jednotlivce a šedesát dolarů pro dvojici. Recepce po koncertu je zahrnuta v ceně vstupenky.

Josef Čermák

Z Kitcheneru

Odbočka ČSSK pořádá tento podzim v St. Jacobs následující akce: V neděli 24. září vystoupení Josefa Fouska v 18 hodin. V úterý 10. října vystoupení bratří Neckářů ve 20 hodin. Sobota 4. listopadu Halloween - maškarní rej čarodějnic ve 20 hodin.

Zemřela Maruška

Staňková

24. srpna 2000 zemřela v 66 letech herečka Maruška Staňková (občanským jménem Marie Zemanová). V Československu začínala s tak významnými režiséry jako Ivan Passer nebo Miloš Forman. Později hrála v Laterně magie a po návštěvě EXPA 67 se již nevrátila zpátky. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy vytvořila program *I am Coming from Czechoslovakia*, který se hrál rok v Place Villa a dále běžel v Novém Skotsku a na Novém Foundlandu. V roce 1973 pak hrála hlavní roli ve filmu *Et du fils*. Začátkem osmdesátých let založila školu *Directing, Acting and Writing for Camera*, odkud pochází řada herců, režisérů a kameramanů. Byla navržena na Řád Kanady, kterého se však bohužel již nedožila.

Československý baptistický sbor v Torontě

(200 Annette Street)

vás srdečně zve na přednášky

Reverenda J. Riche

Modern Israel and Biblical Prophecy

a

What the Church Needs to Know About Jewish People.

Přednášky se budou konat v neděli

24. září v 10:00 a v 11:00.

Dále pak k pásmu hudby a duchovního slova, při kterém vystoupí slovenská hudební skupina

Siddim.

Program začíná v sobotu 7. října v 19 hodin.

Hudební skupina vystoupí i při bohoslužbách v neděli 8. října v 11 hodin.

Generální konzulát ČR pořádá

konzulární dny

17. a 18. října 2000 na adrese:

Kampelička

740 Spadina Ave.

Toronto, Ontario, M5S 2J2

Tel.: (416) 925-0557

Nutno sjednat schůzku telefonicky!

S cílem uspokojit co nejvíce zájemců o setkání s konzulárním pracovníkem se schůzka sjednává na 20 minut. Prosíme zapsané zájemce o schůzku, aby se předem informovali ve své záležitosti u GK v Montrealu, což přispěje k rychlému vyřízení žádosti během schůzky v Torontu.

Farnost sv. Václava pořádá v sobotu 30. září 2000 SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

za účasti biskupa Ostravsko-Opavské diecéze

Mons. Františka Lobkowicze,
torontského biskupa N. DeAngelise,
Otce J. Šacha a dalších hostů.

Program

18:00 Slavná mše svatá

19:00 Večeře

20:00 Taneční zábava

(hraje skupina Mira Letka)

22:30 Tombola

Vstupné (včetně večeře): 20 dolarů, studenti 15 dolarů

Rezervace nutná

Přihlášky přijímá J. Ovčáčík (416) 225-9324.

Koncert

Miroslava Dvorského

na Masaryktownu

(Restaurace Praha)

V pátek 6. října ve 20 hodin

Jeden z nejlepších současných světových tenoristů se setká s krajany a potěší nás zpěvem skaldeb B. Smetany H. S. Trnavského, áriemi z oper Pucciniho, Verdiho, Donizetiho a italskými písněmi za doprovodu klavíru.

Pouze jeden koncert!

Info: (416) 289-0283.

Video El Canada Ltd.
ve spolupráci
s ČSSK a Satelitem 1-416
pořádají vystoupení

Václava Neckáře

spolu s bratrem Janem

aneb

My to spolu táhnem dál

v pátek 22. září 2000 ve 20 hodin

v hospodě Junction Gardens

2872 Dundas St. W., Toronto, On.

a ve středu 11. října ve 20 hodin

v restauraci Praha na Masaryktownu

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough

Vstupné 15 dolarů

Zajistěte si včas vstupenky!

Informace Junction Gardens Restaurant

(416) 766-4421

Restaurace Praha na Masaryktownu

(416) 289-0283

Další vystoupení v Kanadě:

23. září: London - Marienbad Restaurant

26. září: Ganaque - Maple Leaf Restaurant

27. září: Ottawa

28. září: Montreal

1. října: St. Catharines - Farados Restaurant

10. října: St. Jacobs Riverside Maples Restaurant

Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, Ont. K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, Ont. K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450;

Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines

Montreal, Que. H3G 1B2

Tel.: (514) 849-4495

Fax: (514) 849-4117

E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary Consulates of Czech Republic

Calgary

Luboš Pešta, Q.C.

2800-801 6th Avenue S. W.

Calgary, Alberta T2P 4A3

Tel.: (403) 267-8432, Fax: 264-9400

Vancouver

Miroslav F. Michael Hermann

P.O. BO 48800, 2100-1111 Georgia St.

Vancouver BC, V7X 1K9

Tel.: (604) 661-7530

Slovenské konzuláty v Kanadě Consular Representatives of Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:

905 West 8th Avenue, Vancouver, V5Z 1E4

Tel: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak-Honorary Consul

Jurisdiction: British Colombia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W., Calgary, T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday 17:30-19:30.

Mr. Ludovit Zanzotto-Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg, R3B 0E4

Tel. and Fax: (204) 947-1728

Hours: Weekdays 9:00. - 12:00

Mr Jozef Kiska Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407,

North York M3J 3K6

Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00

Saturday by appointment

Mr. John Stephens Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, QC:

3700 rue de Montagne

Montreal, P.Q., H3G 2A8

Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460

Hours: Monday and Thursday 16:00 - 18:00

Mr. Mark Kmec-Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Quebec

Masarykova doplňovací škola

se koná v Torontě v kostele sv. Václava
(496 Gladstone Ave.) každou sobotu
od 9 do 11 hodin.

V Montrealu se (416) 526-5382
od 9:30 do 12:00 v Cornell Jr. Public
School, 61 Holmfirth Terrace
Informace MMI: (416) 439-4354

Knihovna na Masaryktownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00

středa: 16:00-21:00.

Tel.: 431-9477

Sedmdesátiny (??) Blanky Rohnové

Dámský odbor - 25. výročí v roce 1985: Oslavy v Holiday Inn: Zleva: E. Veznerová, M. Trenzová, B. Matanovičová, Z. Veselá, J. Jelinowiczová, L. Veselá. Vpředu: B. Rohnová, a tehdejší starosta A. C. Eggleston.

Blanka Rohnová sedmdesát? Čas kostižerný (jak ho nazval básník) ovšem ujíždá z té nevelké hromádky dní, které jsou každému z nás dány do vínku, i když se zdá (podle mladistvosti jejího zjevu), že v případě Blanky se ulejíval. A jestli se neulejíval, pak snad je pravda, že Blanka opravdu minulý týden sedmdesátiny, když ne oslavila, alespoň vzala na vědomí.

Požádal jsem ji o hrst informací o jejím životě.

Medical

Kvalitní ošetření zubů dr. LUDMILA SCHUCKOVÁ

sobotní a večerní návštěvy možné

Provádím vše
od jednoduchého ošetření po
složitější odborné úkony!
Ráda pomohu nově příchozím!

1849 Yonge St. - Suite 409
(Yonge & Davisville)
Toronto, On. M4N 1Y2.
(416) 487-7900

Dr. Jaroslava Hrabalová

Ošetření zubů pro celou rodinu

- * sobotní a večerní
návštěvy možné
- * noví pacienti vítáni
- * pacienti s bolestí budou
ošetřeni okamžitě

845 St. Clair Ave. W. # 305
(St. Clair & Winona)
Toronto, On. M6C 1C3
Tel.: (416) 656-1442.

Dr. Petr Munk

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

Ale poněvadž Blanka je Blanka, tak mi poslala fax, který začíná: *Narozena 15.9.1930 - odešla z ČSR duben 1949 - pár měsíců v uprchlickém táboře...* Ani zmínka o tom, kde se narodila (narodila se v Libni), co dělala oněch devatenáct let mezi dnem narození a odchodem z ČSR (nic překvapivého v tomto směru, chodila do školy, ono to asi bylo daleko zajímavější, taková hezká holka). Zřejmě si vůbec neuvědomuje, že nás to zajímá ne ze zvědavosti (a co si budeme namlouvat, ze zvědavosti taky), ale prostě proto, že ji máme rádi a že jsme ji vděční za všechnu práci, kterou tak dlouho a tak obětavě dělá pro naši komunitu. A ovšem druhým důvodem (vedle skromnosti) Blančina heslovitého faxu je její nezvyklá plachost, kterou bychom nečekali u ženy jejího zjevu a jejího postavení ve společnosti, skoro hmatatelná touha po privátnosti.

Blančin fax pokračuje *poté (po pár měsících v uprchlickém táboře) jsme se sestrou otevřely módní dům v Mnichově. Jen tak - dvě uprchlice z ČSR si po pár měsících v uprchlickém táboře otevřou módní salon v jednom z německých velkoměst. Ale ono to jen tak nebylo. Blančina sestra Libuše studovala módu a podobné věci v Paříži a před pučem plánovala otevřít s Blankou velkoobchod v Praze. V Německu měli vděčné známé, kteří pracovali ve filmu a Libuši a Blance dali zakázku na kostýmy pro film, který tehdy natáčeli.*

Fax pokračuje: *do Kanady: květen 1951, do Vancouveru (členkou Sdružení), zde jsem se seznámila s Jirkou, přestože kanadské dívky, která nás chtěla dát dohromady jsem řekla, že jsem nepřišla do Kanady, abych chodila s Čechem, skončilo to svatbou (1954). A čím se Blanka živila ve Vancouveru? Prodávala klobouky a také je dělala. Jiří zatím sbíral akademické tituly na Univerzitě Britské Kolumbie.*

V Blančině podání léta přímo pádí a události, na které jiní potřebují román, vyřídí jednou větou (nebo dvěma krátkými). *Například leden 1955 - přestěhovali jsme se do Reginy, vlakem dorazili jsme za ohromné vichřice. Něco přes dva roky tam. A proč se stěhovali do Reginy? Jiří odpověděl na inzerát hledající vhodnou osobu ředitele saskatchewanské kanceláře Canadian Mental Health Association. A k svému překvapení místo dostal (v roce 1972 se stal prvním generálním ředitelem celokanadské organizace bez lékařského titulu).*

Příští řádek mi vyrazil dech 1957 - Toronto, Robert Greg, Marcy, protože jsem věděl, že Rohnovi neměli dvojčata (tím méně trojčata). Blance se zřejmě podařil výkon, který by jí měl závidět i onen mladý muž, který zřejmě s nesmírným úspěchem prohání bílý míček po golfových rezervacích (jenom nevím, co mu ten míček udělal), v jednom roce třikrát obohatila svět... Teprve usilovnou detektivní činností jsem zjistil, že když Blanka napíše rok 1957, tak tím myslí celé příští desetiletí. A ty dětičky (všechny se podařily) přicházely s patřičnými přestávkami. Pokud byly malé, Blanka se o ně pečlivě starala a když začaly odrůstat, začala znovu pracovat hlavně ve velkoobchodech se sportovním zbožím.

Pod touto řádkou naznačující biologický zázrak následovala tato závorková řádka: (Dámský

odbor, Sdružení.) Překlad: V roce 1961 se Blanka stala členkou Dámského odboru ČSSK a někdy v té době podlehl výmluvnosti Jiřího Corna a přijala členství v ústředí Sdružení. Dvě rozhodnutí, která obohatila krajský život.

A pak přišel den, kdy ztratila zaměstnání a to se ukázalo požehnáním. Blanku totiž vždycky zajímala vnitřní architektura (*interior design*). Nezaměstnanost jí dala příležitost, aby šla na studie, ale protože jí bylo 55, neměla odvahu chodit do denních tříd, ale měla dost odvahy chodit na Humber College alespoň do kurzů večerních. Večerní studium jí sice nedalo titul, ale dalo jí něco cennějšího - zaměstnání. Na doporučení svého učitele byla přijata firmou Interseed Facility Management, kde pracuje dodnes.

Zmínil jsem se, že dvě Blančina rozhodnutí v roce 1961 obohatila krajský život. Její přínos Dámskému odboru, v němž po Ruth Petříčkové a Erice Veznerové byla zvolena předsedkyní, patří mezi krásné kapitoly československé komunity. Práce této skupiny, především pro uprchlíky a staré krajany, si zaslouží, aby byla

zachycena knižně. Stejně jako práce ve Sdružení, a ona čtyři léta, kdy Blanka zastávala místo předsedkyně této celonárodní organizace. Ti, kteří s ní měli (a někteří dosud mají) čest pracovat, ví, kolik času a nervů Blanka dala jen třeba přípravě grantů (kde jí tak znamenitě pomáhal její manžel Jiří, s nímž vytvořila nezapomenutelnou dvojici), styku s kanadskými úřady a organizacemi jiných národnostních skupin.

Ale jestliže se časem pozapomene na podrobnosti jednotlivých akcí, daleko déle po nás zůstane echo našich životů, našich skutků, pohlazení, která jsme rozdali. Echo Blančina života i echo života Jiřího si zaslouží, aby zněly po generace.

Ale to zní, jako kdyby Blanka šla den po narozeninách do penze. Jenomže to ji - na štěstí - ani nenapadne. Je plná života a elánu, pracuje v zaměstnání i ve Sdružení a vypadá ohromně.

Milá Blanko za ČSSK a za všechny, kteří Tě znají ti přejí dlouhou řadu slunných dnů.

Josef Čermák

K-231 se opět sešlo na Masaryktownu

Jako každý podzim, i letos se sešli bývalí političtí vězni na Masaryktownu. Kromě přátelského posezení si připomněli u pomníku politických vězňů dobu, kdy pomník vznikl. I když K-231 bylo před časem rozpuštěno, přesto neformálně existuje dál a předseda Milan Frybort položil u pomníku obětem komunismu kytici V krátkém projevu se Milan Havlín distancoval od všech, kteří zneužívají *Cibulkových seznamů*, které způsobily značný rozkol právě mezi politickými vězni, což se bývalému komunistickému režimu nepodařilo.

Korrnet

Direct Dial anytime to

Czech Republic Canada, USA, UK \$0.09
Germany \$0.13
France \$0.14
Slovakia \$0.39

\$0.35

Billed first minute and 6 seconds increment after.
Calls under 10 seconds are free.

Switching is easy and free

- No contract
- No monthly fee
- No activation fee
- No set up fee
- No extra numbers to dial
- No disruption to local service

Call us for more details

In Toronto 416-214-2024
Toll Free 1-877-769-2250
Info@korrnet.com

Korrnet, The Best Value In Telecommunications

Denní kronika

4.9.2000

Na Pout muklů zavítalo asi pět tisíc lidí

SVATÝ HOSTÝN (okres Kroměříž) -In/čtkKolem 5000 lidí se v sobotu zúčastnilo Poutě muklů, pořádané bývalými vězni komunistického režimu na nejvýznamnějším českém mariánském poutním místě, svatém Hostýně. Bohoslužbu v Bazilice nanebevzetí Panny Marie sloužil arcibiskup Karel Otčenášek, jemuž pomáhalo 25 v minulosti komunisty vězněných kněží.

5.9.2000

Čeští zákazníci se vracejí k tradičním značkám

Praha-In- Lucie Tvarůžková-Na zubní pastu Fluora nebo pračku Tatramat nedají tuzemští zákazníci dopustit. Češi jsou konzervativní: při nákupu dávají navzdory reklamě jednoznačně přednost osvědčeným českým značkám.

PRAHA - Banánky v čokoládě, hašlerky, hodinky Prim, cigarety Start nebo voda po holení Pitralon. Je to paradoxní, ale i deset let po pádu bývalého režimu lpějí Češi na obchodních značkách z dob socialismu. Navzdory masivní reklamě na zahraniční zboží patří výrobky z této doby stále mezi ty nejznámější a nejnakupovanější. Navíc to vypadá, že zlaté časy na jejich výrobce teprve čekají. "Myslím, že současné období je ve znamení návratu k tradičním značkám. Lidé chtějí to, co dobře znají," říká šéfredaktorka časopisu Moderní obchod

Alena Máchová. Jejím slovům dává za pravdu skutečnost, že podle loňského průzkumu Markét & Media & Lifestyle - TGI pražské agentury Median dává při nákupu přednost českým značkám plných 70,2 procenta Čechů. Ve prospěch českých výrobků hrají kromě "důvěrné znalosti" i poměrně příznivé ceny. Většina z nich je totiž ve srovnání se svou zahraniční konkurencí o něco levnější. Na začátku devadesátých let se Češi vrhli na nákup zahraničního zboží. Koupali (bez ohledu na cenu) to, o čem za bývalého režimu pouze čítávali nebo slyšeli od známých z ciziny. Brzy se ale trend poněkud otočil a nastoupila honba za co nejlevnějším zbožím. "Levné výrobky lidi zklamaly svou kvalitou. Teď hledají kvalitu za rozumnou cenu. I proto se vracejí k tradičním českým značkám, které často oba požadavky splňují," vysvětluje Máchová. Podle výše citovaného průzkumu mají české zboží nejvíce v oblíbenosti zákazníci v jižních a východních Čechách, podobně jako na severní a jižní Moravě. Zahraniční zboží naopak nejvíce nakupují Pražané. K tvrzení "Kupuji spíše zahraniční výrobky" se připojilo 4,8 % Pražanů, slovy "určitě ano". Další 33,1% pak odpovědělo "spíše ano".

"Tyhle bonbony nám kdysi kupovala babička," vzpomene si asi leckterý zákazník a s nostalgií ukládá do nákupního košíku Hašlerky a Ledové kaštiny. Výrobci o zákaznické nostalgii dobře vědí. Firma Nestlé, největší tuzemský výrobce cukrovinek, proto místo obtížného zavádění zahraničních produktů vsadila na osvědčené české a do její stáje dnes patří všechny léty prověřené pamlsky: proslulou tyčinkou Kotila z dvacátých let počínaje a legendární Studentskou pečeti konče. "Společnost šije vědoma značného potenciálu domácích značek a jejich oblíbenosti u spotřebitelů. Proto vědomě a aktivně navazujeme na tradici značek Orion a Sfinx," poodhaluje strategii své firmy mluvčí Nestlé Martin Walter. Švýcarská společnost zřejmě vsadila na dobrou kartu: v současné době ovládá dvě třetiny českého trhu s čokoládou i ostatními cukrovinkami. Tradiční výrobky, které nyní vyrábí Nestlé, navíc mezi nimi patří k nejprodávanějším. Trhu s čokoládou kralují Banánky v čokoládě, tyčinka Děli,

Děli Super a Milena. Zebříčku s bonbony Bonpari, Hašlerky a Lentilky. A podobné je to u mražených sladkostí. Expanzi zahraničních zmrzlin podporovaných masivní reklamou totiž bez potíží přestál například slavný Miša. Tato zmrzlina s charakteristickou tvarohovou chutí je stabilně nejprodávanější. Ve Zdouňkách u Kroměříže se Miša vyrábí desítky let. "Tahle zmrzlina chutná jenom Čechům. V Německu ale ani na Slovensku s ním úspěch nemáme," vypráví Jitka Smažínková z firmy Nanuk AGT. "Tradice má sílu," vysvětluje Smažínková. Další nanuk uvedla zdounecká firma na trh minulý rok. Do výroby se po pětadvaceti letech vrátilo proslavené Eskymo a okamžitě se stalo druhou nejprodávanější zmrzlinou. Světlo nápojů vládnu společností Coca Cola a Pepsi Cola. Například každý desátý obyvatel severní Moravy v průzkumu MML - TGI v roce 1999 však připustil, že si tradiční Kofolu čas od času kupuje. O tom, že mají Češi v hlavě pevně zakotvené názvy výrobků z doby socialismu, svědčí i pravidelné průzkumy agentury GfK o spontánní znalosti značek. Například na otázku "Na jaké značky šamponů si vzpomínáte?" čeští zákazníci nejčastěji odpovídají: "Na březový šampon." U hodinek jsou to tradiční "přímky", u zubních past Fluora a upraček "tatramatka". A to i přesto, že tyto výrobky nejsou podporované takřka žádnou reklamou. Díky sentimentu českých zákazníků mají tradiční značky pro své majitele obrovskou hodnotu. "Jejich ceny jsou nevyčísitelné, ale v každém případě jdou do milionů," vysvětluje Alena Máchová z časopisu Moderní obchod. Lucie Tvarůžková

Nejnakupovanější čokoládové tyčinky 1. Banánky v čokoládě 2. Děli 3. Ledové kaštiny Nejnakupovanější balené zmrzliny 1. Miša 2. Eskymo 3. Ledňáček Zdroj: Markét & Media & Lifestyle, Median 1999

6.9.2000

Dívku málem utopila štika zlákaná přívěskem

ZLÍN - In/čtk-Útok štiky zažila mladá žena, která se před několika dny koupala v pískovcovém jezeře na Zlínsku. Dívka vstoupila do vody se zlatým přívěskem na kotníku. Třpytí šperk se zřejmě zalíbil dravé rybě, která na něj zaútočila, ale nezpůsobila plavkyni vážnější poranění. "Najednou jsem cítila, že mne něco táhne za nohu. Drželo mě to několik metrů a myslala jsem si, že se snad utopím, přestože umím dobře plavat," popsala útok plavkyně se čtyřcentimetrovým krvavým šrámem na noze. Zlínský rybář Milan Beránek míní, že štika zlákal komíhající se zlatý přívěsek. "Třpytky používáme na lov štik běžně. Rybu zaujme jejich pohyb a blýskám a dokáže se za přeludem potravy vrhnout až skoro na břeh," řekl Beránek, který patří mezi nejzkušenější lovce regionu a na svém kontě má štik nespočet. Dodal, že ozdoby je lepší před koupáním sejmut

Prezident Schuster: Referendum bude

KOŠICE-SME - Prezident Rudolf Schuster podľa očakávania rozhodol, že občania sa v ľudovom hlasovaní vyjadrí, či sú za konanie predčasných parlamentných volieb. Rozhodnutie nikoho neprekvapilo, prezident už vo februári ubezpečil Vladimíra Mečiara, že jeho referendová otázka je v súlade s ústavou. Prezident však napriek tomu nedávno vyjadril nádej, že referendum nebude úspešné. Z toho by sa dalo usúdiť, že k referendovej urne nepríde. Referendum sa začne v sobotu 11. novembra o 7.00 h ráno a skončí sa o 22.00 h. Referendová kampaň bude od 30. októbra do 9. novembra. Referendum iniciovala opozícia HZDS a SNS na základe 639 991 platných podpisov. Doteraz boli všetky ľudové hlasovania na Slovensku neúspešné, pretože väčšina ľudí ich ignorovala. Prieskumy naznačujú, že rovnaký osud čaká aj Mečiarovo referendum. Museli by sa na ňom totiž zúčastniť viac ako dva milióny občanov a z nich musí väčšina povedať áno. Občania budú odpovedať na otázku: „Ste za to, aby sa Národná rada SR uzniesla na ústavnom zákone: Volebné obdobie NR SR zvolenej v roku 1998 sa skončí dňom volieb NR SR, ktoré sa vykonajú do 150 dní odo dňa vyhlásenia výsledkov referenda?“ Piaty z ôsmich oslovených právnych expertov prezidentovi napísali, že otázka je v súlade s ústavou. Posudzovali ju štyria experti a štyri právnické fakulty. Poslanec SDK Ivan Šimko sa domnieva, že občania by mali vyjadriť svoj postoj tým, že zostanú doma a na referendum nepôjdu. Do budúcnosti by však podľa neho bolo dobré, keby existovalo rozhodnutie Ústavného súdu, aby akákoľvek opozícia neprichádzala každé funkčné obdobie do pokúšenia, že si svoju politickú kampaň nechá platiť občanmi prostredníctvom daní. Tohtoročné referendum si podľa ministerstva financií vyžiada 200 miliónov korún. V koalícii nie je zatiaľ vyjasnená otázka, akým spôsobom sa mieni vyrovnat' s pochybnosťami právnikov o ústavnosti referenda. Ak by bola iniciatíva opozície medzi občanmi úspešná, ešte to automaticky neznamená uskutočnenie predčasných volieb. Poslanci by totiž museli prijať ústavný zákon o skrátení funkčného obdobia parlamentu. Lídri vládnej koalície sa domnievajú, že tento problém nebudú musieť riešiť, pretože ľudia na referendum neprídu. Premiér Mikuláš Dzurinda povedal, že sa referenda nebojí a dôveruje občanom. „Ako premiér aj ako politik hovorím, že vôľu ľudu je treba rešpektovať a nemám najmenšiu pochybnosť o tom, že občania sa k tomuto Mečiarovmu referendu, ktoré nie je o ľudoch a nie je o ich problémoch, postaví náležitým spôsobom - budú ho ignorovať.“ Šéf Smeru Robert Fico sľuboval, že sa jeho strana o referende vyjadrí do 24 hodín. Napokon sa

Pokračovanie na str. 6

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	3,71 CDN \$
1 CDN \$	26,95 Kč
100 SK	3,36 CDN \$
1 CDN \$	29,76 SK
The Toronto Star - 12.9.2000	

1 CDN \$	26,74 Kč
1 US \$	39,74 Kč
100 Kč	2,52 US \$
100 SK	82,65 Kč
100 Kč	120,99 SK
1 EUR	35,32 Kč
MFD 31.8.2000	

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

Tel.: (416) 922-8786

Fax: (416) 922-6540

Business

ABE

Elektronická komputerová tiskařská sazba v 11 jazycích na počkání.

Manuelní sazba v češtině a slovenštině. Pouze z perfektních strojopisů! Tel.: (416) 530-4222 P. O. Box 176, Station "E" Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic Chamber of Commerce

Kanadsko-česká obchodní komora

má novou adresu
740 Spadina AVE.
Toronto, On. M5S 2J2
Tel.: (416) 929-3432
Fax (416) 925-1940
E-mail: trade@ccrcc.net

TERM DEPOSITS
DLOUHODOBÉ VKLADY
ROČNÍ VKLAD
o 0,5 %
VYŠŠÍ ÚROK
NEŽ CSB
a obdržíte dárek zdarma

Termín je nutno dodržet
* Minimální vklad je 1000 dolarů
* Úroky jedenkrát za rok
* Možnost dalších termínů
DÁREK ZDARMA

BOND BUSTERS
ROČNÍ VKLAD
o 0,25 %
VYŠŠÍ ÚROK NEŽ CSB

* Minimální vklad 500 dolarů
* Mohou být zrušeny kdykoliv při nezkráceném úroku
* Nabídka je časově omezena

Stále nejlepší a nejjistější způsob, jak investovat peníze
VKLAD JE POJIŠTĚN DO 100 000 DOLARŮ!

740 Spadina Ave.
Toronto, Ontario
M5S 2J2

CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

czechoslovakcu@msn.com
www.kampelicka.com
Fax: (416) 925-6529
Tel.: (416) 925-0557

Pokračování ze str. 5

stanovisko Fica jeho priaznivci dozvedia až v sobotu. HZDS podľa poslanca Cupera považuje zužovanie otázky referenda len na Ivana Lexu či Mečiara politickým primitivizmom Dzurindu. Opozičné hnutie má dokonca informácie, že koalícia kalkuluje so strachom. Majú signály, že na učiteľov a vojakov je vyvíjaný nátlak, aby na referendum nešli. Líder HZDS V. Mečiar ocenil postoj hlavy štátu, že nedeformovala ústavu. Aj keď jedným z iniciátorov referenda je práve Mečiar, zodpovednosť za výsledok je podľa neho na občanoch. (sp, sen)

7.9.2000

Jiří Sovák se neprobral z narkózy

PRAHA-In/čtk-kul-Jiří Sovák, jeden z nejvýraznějších komediálních herců poválečných let, jenž by se v prosinci tohoto roku dožil osmdesátky, zemřel včera v nemocnici na Bulovce. Lékaři ho operovali kvůli zlomenině krčku. Herec se však neprobral z narkózy. Poslední rozloučení se uskutečnilo na jevišti Národního divadla v pátek 15. září ve 14 hodin. Původně úředník spořitelny, pak kočující herec, nakonec člen činohry pražského Národního divadla vyzrál v dramatického umělce širokého rejstříku s výrazně komediálními dispozicemi. V povědomí diváků zůstane díky filmům *Světáci*, *Marečku, podejte mi pero*, *Až přijde kocour* desítkám dalších. V Jiřím Sovákovi odchází další velký herec z generace narozené kolem roku 1920. Na scéně Národního divadla působil Sovák (původním jménem Schmitzer) v letech 1966-1983. V posledních letech se věnoval například psaní vzpomínek. Letos v březnu dostal Jiří Sovák za své celoživotní mistrovství divadelní cenu Thálie. V loňské anketě o nejpopulárnějšího českého komika 20. století skončil na šestém místě.

FC IQ Šachtor Zeman versus Slavia ČT Šíma

Praha-In/Ondřej Štindl redaktor BBC-Při sledování výkonu premiéra Miloše Zemana v prvním vydání debatního pořadu České

televize Naostro se divák mohl přenést v pocitech o pár týdnů zpátky. Stejně si totiž připadal, když mu veřejnoprávní obrazovka zprostředkovala smutný pohled na to, jak Šachťor Doněck vymetá hřiště s pražskou Slavií. Jakkoli si tehdy přál, aby "sešívání vsítily", bylo jasné, že komentátory vyzývaný "fotbalový bůh" takovou nespravedlnost asi nepřipustí.

Šímovi nepomohly ani "záračné zbraně" I v souboji předsedy vlády s moderátorem Milanem Šimou se hrálo prakticky na jednu branku, novinářovy pokusy o protiútok jako by byly od samého počátku odsouzeny k nezdaru. (Nasazení Šimových "záračných zbraní" vstupů syndičky Ireny Válové a senátora Richarda Falbra prostřednictvím telemostu skončilo krachem téměř památným.) Zásadní problém nespočíval v tom, že by Šíma hrál nějak mimořádně strašně jeho výkon nevybočoval z místního standardu. To jen Zeman byl dobrý. Vyloučíme-li hledisko dejme tomu etické, tak dokonce zatraceně dobrý. Premiér se neuchýlil k obranářské taktice, naopak se mu, fotbalovou terminologií řečeno, podařilo vnutit soupeři svou hru. Aby toho v debatě dosáhl, musel omezit možnost moderátora přerušit tok jeho řeči. Zeman si to pojistil hned několika způsoby. Mluvil suverénně a plynule, nedělal pauzy, v nichž by Šíma mohl do jeho promluvy vstoupit. Na moderátorovy otázky odpovídal pokud možno co nejvíce ze široka, zároveň však skutečně odpovídal, nepřekročil míru, za níž by ho bylo možné zastavit jakožto prázdňě žvaníčiho. Jistě by bylo možné Zemana přimět ke stručnějšímu vyjadřování, vyžadovalo by to ale mimořádnou pohotovost a značné psychické vypětí. Zvlášť když se premiér dopředu jistil tím, že se proti případnému přerušení dopředu ohrozoval nebo je "žertovně" předjímal. Využil každé příležitosti k protiútku, otloukl nevinnému Šímovi o hlavu hloupý renons ČT se záběry údajně Zemanovy chaty, na nichž ve skutečnosti byl luxusní hotel. Smířlivého senátora Falbra zas vykoupal v jeho pozitivní lustraci, aby pak dal velkomyslně najevo, že mu nevadí (to je varianta standardní premiérovky taktiky často používá

věty typu: "Kdybych byl sketa, mohl bych o svém protivníkovi prohodit následující urážku... jelikož ale sketa nejsem, tak tu urážku, kterou jsem právě řekl, neřeknu."). Premiér zkrátka vystupoval, přinejmenším z hlediska účelu přežít debatu bez větší újmy, velmi inteligentně. Jaký to kontrast ve vztahu k vlastnímu předmětu rozhovoru - plánu Olovo a reakci vedení vládní strany na něj.

Brainstorming podroušených svazků Inkriminovaný dokument skutečně nesešel žádný veleduch, jeho četba spíše vyvolává představu nočního brainstormingu skupiny podroušených svazáckých funkcionářů. Koneckonců taková představa vzniku Olova je možná docela realistická. Ani nápad podat trestní oznámení na Jiřího Kubíka a Sabinu Slonkovou z Mladé fronty Dnes se zjevně nevylihl v té nejbystřejší hlavě. Zemanovi se však zjevně líbí. Premiér dokonce v televizi rozvíjel tezi, podle níž se jmenovaní žurnalisté zapletli do pokusu diskreditovat ČSSD, a v důsledku toho i ohrozit ústavní zřízení. Poněkud divoká konstrukce. O inteligenci mluví Zeman často a rád a cení si jí, nebo se alespoň v tom smyslu vyjadřuje. Neinteligentní člověk je podle něj ta možná vůbec nejhorší živočišná odrůda. Kdysi v nadsázce řekl, že pitomost je horší než zločin. Jindy, v dobách, kdy ještě šel Václavu Klausovi po krku, zas prohlásil, že voliči ODS představují tu část populace, jejíž IQ je pod normálem. Jeho okouzlení inteligencí, především tou vlastní (je celkem obvyklé, že člověk považuje za nejdůležitější tu vložu, již se mu dostává), ale Zemanovi nebrání v tom, aby se čas od času sám nechoval velmi neinteligentně. Například zbytečně urážel lidi a vyráběl si tak další zavilé nepřátele, jako by jich už neměl dost. Navíc, pokud plán Olovo vznikl na úřadu vlády, znamená to, že premiér nebyl schopen rozpoznat zlovolné a hloupé lidi ve svém bezprostředním okolí. Inteligence předsedy české vlády je zkrátka, řekněme, výběrová a Zeman ji také výběrově uplatňuje. V praxi se to projevuje třeba tím, že velice hloupé věci, které premiér čas od času dělá, pak umí inteligentně obhajovat v televizi.

8.9. 2000

Slovensku hrozí mezinárodní škandál

BRATISLAVA'SME - Dlhý verejnoprávnych médií voči Slovenským telekomunikáciám zrejme zaplatia občania - daňoví poplatníci. Dlhý Slovenskej televízie a Slovenského rozhlasu dnes dosahujú takmer miliardu korún a podľa štátneho tajomníka ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Dušana Faktora je situácia taká, že sa nehľadá riešenie, ale vinník. Dlhý narastajú už niekoľko rokov a slovenská vláda sa pri predaji časti Slovenských telekomunikácií nemeckej Deutsche Telekom zaviazala, že ich do roka od podpisu zmluvy vyrieši. Problémom ostáva ako. Vládou pôvodne navrhnutý splátkový kalendár, podľa ktorého mala televízia splácať svojich viac ako 600 miliónov tri roky a rozhlas asi 300 miliónov dva roky, totiž odporuje zmluve uzavretej s nemeckým partnerom. Podľa rezortu dopravy je veľmi nepravdepodobné, že obe inštitúcie dokážu nájsť v priebehu menej ako jedného roka systémové riešenie. To znamená, že ak Slovensko nechce zažiť mezinárodný škandál, ktorý je navyše spojený s prvou naozaj veľkou privatizáciou, nebude mať zrejme na výber a potrebnú miliardu bude musieť hľadať v budúcoročnom štátnom rozpočte. Podľa predstaviteľov ministerstva dopravy vysoké nedoplatky zapríčinilo nevyrovnané hospodárenie oboch verejnoprávnych médií. Televízia a rozhlas ich ospravedlňujú neadekvátne zvýšenými poplatkami za šírenie signálu, ku ktorým telekomunikácie siahli ešte v roku 1995. „V prípade súkromných rádii či televízií by sme situáciu riešili tak, že by sme ich jednoducho vypli. Tým sa to však nestáva, majú úplne iný prístup. STV ani SRO však zo zákona vypnúť nemôžeme. To si uvedomuje aj nemecký partner," povedal Faktor, ktorý prirovnal prípadnú dotáciu zo štátneho rozpočtu k nalievaniu vody do deravého hrnca. Faktor navrhuje STV zväziť vysielanie druhého programu, nevyhnutné však bude aj zvýšiť koncesionárske poplatky. TOMÁŠ KUČA

9.9. 2000

Mečiar s Ruskom spolu obedovali a navzájom sa počúvali

Bratislava-SME- Predseda HZDS Vladimír Mečiar pozval včera majiteľa Markízy Pavla Ruska na obed. Na stretnutie médiá pozvané neboli a rokovanie sa zrejme malo uskutočniť iba potichu v hoteli uprostred malej vinárskej obce Limbach ani nie pol hodiny cesty autom od Bratislavy. Pán, ktorý sa tváril, ako by nebol ochrankár, meter od Mečiarovho auta vyhlásil, že o žiadnom rokovaní nič nevie. Desať minút nato sa Viera Rusková, zástupkyňa šéfredaktora spravodajstva a Televíznych novín Markízy, poprechádzala v reštaurácii a vrátila sa do rezervovaného salónika. Páni vyšli z hotela osve. Po vyše dvojhodinovom obede, kde hlavný chod tvorili lokše a husacina zapíjané burčiakom, sa vynoril Pavol Rusko. „Zdá sa mi normálne, že ľudia sa v tejto dobe rozprávajú a nekydajú na seba oheň a siru," vysvetlil novinárom. Povedal ešte, že sa s Mečiarom rozprával o veciach, ktoré ich zaujímajú, a že sa navzájom počúvali. „Boli sme voči sebe kritickí," konkretizoval to Rusko. Také stretnutia by rád každý polrok absolvoval s každým politikom, lebo o nich sa človek vraj všeličo dozvie. Spoločný obed podľa Ruska s referendovou kampaňou nesúvisel: „Nie, ani omylom. My máme na referendum vlastný názor - účasť by som odhadol na 42 percent. Markíza v tomto čase nebude médiom, ktoré by ťahalo jedným alebo druhým smerom. V žiadnom prípade." Do HZDS vraj nevstúpi. Rusko celý čas držal v ruke igelitku, z ktorej presvitala fľaša s burčiakom. Podľa prítomných dám v spoločnosti manželky zahalenej do bohatého kožušinového goliera vyzeral rozkošne. Vladimír Mečiar sa na novinárov usmieval, až sa zdalo, že ich má rád. Povedal: „Bolo to náhodné stretnutie." Druhou vetou reagoval na otázku, či skutočne stretnutie inicioval on: „Áno, je to pravda." K náplni rozhovoru povedal: „Išlo iba o to, aby sme sa rozprávali." Pripomenul, že Ruskovcom bol aj na svadbe. „Predovšetkým sme sa bavili o kritických názoroch na seba, aby sme si vysvetlili veci z minulosti." Mečiar na úvahy, že Rusko by mohol byť predsedom HZDS, povedal: „Moja stolička je pevná a nehybe sa." PETER KUNDER

Zbavíme Vás "těžkých" starostí!

* Trans-Com nabízí pravidelnou týdenní přepravu sběrných kontejnerů mezi severní Amerikou, střední a východní Evropou, s rozvozem zásilek po Evropě, Kanadě a USA.

* Přepравíme jakékoliv velikosti a druhy zásilek - od špendlíku po lokomotivu - včetně automobilů, nábytku, výstavních či stavebních materiálů.

* Naše skladiště v Praze a v Torontu slouží jako centra pro distribuci po celé Evropě a severní Americe.

* Naše nová kancelář na pražském letišti umožňuje rychlé celní odbavení.

* Trans-Com má přes 20 let zkušeností ve všech složkách přepravy: letecké, námořní, vlakové a silniční.

* Podnik Trans-Com je členem CIIFA, FIATA, Alliance of Manufacturers and Exporters Canada, Canadian Importers Association, jakož i oficiálně rozeznán kanadskými a českými velvyslanectvími po celém světě.

* Pro podrobné informace a cenové nabídky volejte, faxujte nebo se spojte elektronicky.

Domluvíte se s námi anglicky, česky, slovensky, německy a polsky.

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

2545 Drew Rd., Mississauga, Ontario, Canada L4T 1G1

Tel: (905) 678-6412 • Toll Free: 1-800-354-9046 • Fax: (905) 678-7544 • sales@transcom-transport.com

www.transcom-transport.com

TORONTO * PRAGUE * OTTAWA * MONTREAL * BUFFALO * ATLANTA

Torontský festival

Pokračování ze str. 1

Rváč

Arnošta Lustiga jsme v souvislosti s filmem neviděli v Torontě poprvé. Má Toronto rád a má zde i řadu přátel. K největšímu patří beze sporu manželé Škvorečtí, s kterými se sešel právě před promítáním filmu *Krajinka*. Dočasnou úřadovnu měl v restauraci *Hemingway* naproti kinu Cumberland, kde jsme měli také domluvenou schůzku. Po filmu však Lustig nikde nebyl. Oběhl jsem tedy okolní kavárny, ale slavný spisovatel nikde. Touto událostí jsme se nenechali deprimovat a využili jsme festivalové nálady v místě, které má název po jiném mistru psacího stroje. Netrvalo dlouho a jeden z dvou představitelů filmu *Rváč* se přece jen objevil. Protože byl na stole větší džbáněk, stačilo již jen přinést sklenici, zapnout magnetofon a vytáhnout fotoaparát, v kterém mi však chyběla disketa. Když jsem se rozloučil se skutečností, že budu mít slavného spisovatele v novinách, sehnala Barbora od vrchního pingla disketu. A pak, že se nedějí zázraky.

Mezitím Arnošt Lustig vyloudil z Marie portrét, ale prý musí být stejně dobrý jako ten Škvoreckého. Jenže Josef Škvorecký si ten portrét před léty odseděl, na což Marie ráda vzpomíná, ale Arnošt Lustig musel druhý den do Washingtonu.

Tak tedy pro nezasevěné, o čem ve filmu režiséra Amira Bar-Leva šlo? Dva přátelé, dvaasedmdesátiletý Lustig a osmasedmdesátiletý Jan Wiener, jedou do Evropy, kde původně se měly natočit Wienerovy vzpomínky na období války a po válce, kdy byl Wiener perzekuován jako příslušník západní armády. Nakonec se z filmu vyklubal skvělý dialog mezi ním a Lustigem, který byl za války v Terezíně a v Osvětimi a po válce vstoupil do komunistické strany. Ze suchého dialogu, který by člověk očekával se stal dokument plný humoru, ale zároveň i běhá mráz

po zádech, když oba vyprávějí své zkušenosti z války i z doby po ní.

Lustigův humor se projevil i v interview, kdy jsme hovořili o velice vážných věcech.

Nejprve jsme začali smlouvat o délce.

První otázku položil tedy Zpovídaný:

AL: Jak dlouhé to má být interview pro ty jedinečné noviny Satellite?

ABE: Podle chuti.

AL: No, to nejde - Škvorecký říkal maximálně dva sloupky!

ABE: V tom případě zmenším písmo.

AL: Začneme tedy klasickou otázkou, kterou se mne zde již někdo zeptal; jaké je pivo a hned musím odpovědět, že vynikající.

ABE: Takový jeden příběh z Libkovic. Koncem sedmdesátých let, když vězňové dobře pracovali, dostali za odměnu jednodenní výlet do Terezína. Byl to pochopitelně výlet s ozbrojenou eskortou, včetně jednoho piva... Zkrátka co říkáte tomu, že se z Terezína stala jakási výchovná pomůcka nebo i turistická atrakce.

AL: Vysvětloval bych si to tak, že chtěli ukázat, přestože byli na vás tvrdí, že to není k srovnání s tím, co se dělo v Terezíně za války, kam vozili na Malou pevnost k výsledku převážně demokrata a komunisty. Zkrátka, že na tom nejste tak špatně, když jste „jenom“ v Libkovicích. Myslím si, že za tím nebyly ušlechtilé motivy, ale pouze psychologické motivy. Podobně jako strašili celý národ Německem, jako kdyby tam nebyl Adenauer, ale Heydrich. Nestrašili vás tedy proto, abyste se zlepšili, ale abyste se ještě nezhoršili.

ABE: Jednalo se o dobu normalizace. Ve vašem filmu však toto období chybí. Jak se díváte na toto období?

AL: To bylo nejnelidštější a nejúpadkovější období myšlenky, která si říkala komunismus. Která ze začátku pro Evropu znamenala naději, tedy v době kdy Marx s Engelsem psali komunistický manifest a kdy existovala v Anglii dětská práce, ve Francii a Německu vysoká nezaměstnanost a strašlivé podmínky pro dělníky.

Člověk je zvíře, které se denně polidšťuje. Ale když se polidštím dnes, neznamená to, že budu člověkem ještě zítra. Musím se polidštovat nepřetržitě a musím se pořád kontrolovat a všichni víme, co je lidskost. Řekové si proto vymysleli celé kategorie ctností jako přátelství, odvaha, respekt k člověku, respekt k životu, úcta, ohled atd. Tak to všechno nacismus v koncentračních táborech zrušil. Některé kategorie lidí, které nazýval jednotky, neuznával. Komunisté se však hlásili k odkazu Řeků, Římanů, k osvícenství a ve skutečnosti odlidštili život. Proměnili svou zemi v zoologickou zahradu, ve které má zvíře jen jeden zájem: najíst se a mít bezbolestnou existenci. To je abstraktně. Konkrétně se toto odlidštění projevovalo tak, že s disidenty zacházeli jako s lidmi, kterým chybí mozková dimenze, protože normální člověk by se nevzbouřil proti všeobjímající moci, normální člověk se uchýlí k oportunismu a podvodu. Disidenti se k tomu neuchýlili, hledali čistotu jako první křesťané, čímž se odsuzovali do kategorie duševně chorých v očích režimu, který třeba trestal emigranty tím, že ke mně nepustil mou starou matku. Odmítal matce návštěvu dítěte a když si tam pro ten papír chodila, jako poddaný, který dluží svůj život moci, tak jí řekli paní Lustigová, vy musíte ještě počkat a ona říkala, jak dlouho mám čekat, mně je 84. Oni trestali nevinné lidi a při tom se chovali nesmírně arogantně. Ten, kdo měl jiný názor ten byl zkrátka nepřítel.

ABE: Normalizace byla tedy horší než padesátá léta?

AL: V padesátých letech se bojovalo selektivním terorem, který měl odstranit. Urválek..., falešné procesy, nepřítel ve straně, nepřítel strany, farář, ale vždycky to bylo selektivní. Jeden člověk v baráku, jeden člověk v bloku, jeden ve fabrice, jeden na dílně. Kdežto v normalizaci bylo naprosté odlidštění, které vedlo ke zvířecení člověka. Z člověka se stalo spotřební zvíře. Stav si chatu - kradl cihly. Podváděl, buď oportunistou. To je život, jak má být. Čili všechno, čeho se domohl člověk, bylo zrušeno. To bylo nejhůšnější období, protože se z člověka

Pokračování na str. 8

Petr Chudožilov: Odpůldne

Z rozmaru vyrazili jsme po obědě ze severočeského Lemberka, ve středověku prý sloužil jako překladiště na solné stezce ze Saska do České kotliny, na výzvědy do ciziny. Zahraničí nalézá se v pohodlném dohledu, ale cestovalo se nám zdoluhavě, poněvadž mířila na nás samopaly ze slaměných zátarasů na silnici česká policie, pronásledující zločince na útěku Winkelbauera. Zaměstnancům na hranici připadalo poněkud podezřelé, že jako český občan trvale žijící ve Švýcarsku, zamýšlím přes Polsko navštívit Německou spolkovou republiku.

„Budete tam dlouho?“ lišácky vážil slova službu konající muž v civilních krátkých kalhotách a pestré košili, velmi pravděpodobně celník anebo policista.

„Odpůldne!“ řekl jsem podle pravdy. Netázán, připojil jsem, že cestuji pro zábavu. Několik krátkých minut svištěl jsem Polskem a tu již byla německá Žitava. Připadalo mi, že čeští i polští úředníci pořád ještě pokládají otevřenou hranici spíše za nevýhodu; Němci náš výlet korektně nekomentovali.

Žitava je krásné, zpustlé, vyhlášené, trochu ospalé městečko. V posledních letech z něj odešlo deset tisíc obyvatel a zuří zde čtrnáctiprocentní nezaměstnanost. Přestože domy jsou pobořeny čtyřiceti lety komunismu, stavební substance města zůstala v hrubých rysech zachována. Duch starých časů nesměle počíná opět vystupovat ze spár mezi dlažebními kostkami. V jedné jediné krivolaké uličce bylo zde kdysi před válkami na

úseku pouhých dvě stě metrů dvanáct hospod. Každá si vařila svoje vlastní pivo. Hned za rohem podřimuje nádherná středověká sýpka; povede-li se budoucnost, pod zčernalými klenbami rozezvucí se zde opět tržnice německými, českými a polskými hlasy.

Můj žitavský kamarád horlivě ujišťuje, ač sám Němec, že město má spíše český charakter, poněvadž prý je budovali převážně čeští řemeslníci. Věže některých kostelů opravdu postrádají falicky neúprosnou strohost, navozují spíše představu vzrůšivě baňatých částí ženského těla. Tážu se kolemjdoucího, zda támhleta ponurá budova se zamřížovanými okny je snad vězení.

„To víš, že jo!“ nadšeně povykuje muž. Hrdě světuje, že tam pobýval už třikrát. Je ožralý jako mašinýra po službě.

Žitava zdá se opravdu přináležet spíše k České kotlině nežli k Německu, oblečením a pohybovou kulturou chodců například. Lidé chovají se více kolegiálně nežli nadřazeně. Zatímco Žitava působila česky, Jablonné v Podještědí se navečer tváří spíše německy. Nakoukneme do kostela. Charizmaticky krásný romský kluk s děvčátkem nás provázejí katedrálou, chlapec skrytým tlačítkem rozsvítí hrobku.

„Vidíte zbytky paní Zdislavy,“ šeptá tajemně. Vypráví, že brzy stane se ministrantem. Radostí září už teď.

„To je tvoje sestřička?“ ptáme se.

„Ne,“ říká překvapeně. „To je Burešová.“

Slunce znaveně klesá za obzor. Češi, Poláci i Němci vstupují pokorně do hostinců, aby vyprázdnili svou podvečerní sklenici piva.

Září 1995 -(Z knihy *Boj o fousek* - Přetištěno s vědomím autora)

Clasified

Jiří Beneš

Renovace-Rekonstrukce

Koupelny, obklady, dlažby, instalace sádkokartonových desek, malování a tapetování.

Podlahy: (parkety koberce).

Tel.: (905) 273-9621

(905) 272-1306

Restaurants-Deli's

Dovoz potravin z Čech, Moravy a Slovenska

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

504-5787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

* Pražské uzeniny

* Cukrářské výrobky

* Obložené chlebičky a misky

* Knedlíky všeho druhu

* Denně čerstvá a chutná jídla

JUNCTION GARDENS RESTAURANT

Hospoda „U Marušky“

s točenou Plzní a českou kuchyní

Otevřeno denně mimo neděli

2872 Dundas St. W. (roh Keele),

Toronto

Tel.: (416) 766-4421

POLYGON reportér Západ

Český zahraniční časopis, který má čtenáře v 51 zemích.

Napište si o ukázkové číslo!

POLYGON, Box 9021,

OTTAWA, Ont. K1G 3T8

Kanadský redaktor Miloš Suchma, tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

Pokračování ze str. 7

stalo zvíře.

ABE: Vidíte v tom, když se dnes člověk díky počítačům znovu odlidšťuje, že je zde opět nějaké nebezpečí nebo že je to normální technický vývoj.

AL: Myslím si, že žijeme v úpadkové době. Nemám dobrý pocit a nevím si s tím rady a je mi z toho smutno, protože je mi teď přes sedmdesát let a naučil jsem se určitému nutnému oportunismu v životě. Neřeknu svým nadřazeným na americké univerzitě vše, co mám na srdci, protože bych ztratil místo, čili jsem oportunista - zodpovědný člověk, nemohu si dovolit být Ježíš Kristus, ačkoliv je mi Ježíš Kristus daleko milejší než já sám sobě a jsem znechucen nemorálností společnosti, ale nevím, co s tím dělat. Na štěstí žiju na kousku země, kde je mír. Žiji ve Spojených státech, které jsou i vitální i dekadentní. Když jdu do supermarketu, tak v tom vidím obrovský pokrok, protože ta země uživí všechny své lidi i chudí jsou relativně bohatí. To je ta lepší stránka Ameriky. Společnost, která uživí své lidi, tak tu obdivuji a cítím se v ní dobře, ale zároveň v Americe vidím tolik dekadence, tolik arogance, tolik úpadku a tolik neupřímnosti.

Například učím na univerzitě a mám představu, čím by univerzita měla být. Měla by kultivovat člověka, povznést ho o milimetr výš. Vidím, že se to neděje. Naše univerzita (jméno ti nedám, aby mě nevyhodili) se neřídí kvalitou studentů, ale kapsou jejich rodičů. Když jsem přišel do Ameriky, tak ze sta lidí přijala moje univerzita, která je náboženská univerzita - metodistická, čili jsou to puritáni, 16-18 lidí ze sta. Loni přijímala 86 ze sta a letos již udělali mravní pokrok, pouze 72. To znamená, že je to obchodní organizace, ne organizace, která se řídí pouze vzděláním, čili tím ušlechtilým. Ten úpadek vidím všude kolem sebe. Mám tedy dvojí řešení: buď se uzavřít do sebe, stát se světcem, být zahořklým a znechuceným anebo se snažit žít, jak nejlépe umím; abych byl užitečným, nebral od společnosti víc než mi dává, abych byl zodpovědný za své děti, za svou rodinu. To dokážu, ale jinak mám strach, že mi život protéká mezi prsty, že se opakuje vše, co popsala Bible. Ale na štěstí v každé společnosti jsou lidi dost silní, aby řekli ne k nemravnosti. Ale nechci znít ani jako rabín, ani jako kněz...

V tento okamžik do rozhovoru vstoupila moje žena Marie:

MG: Může toho člověk dosáhnout sám, bez toho, aby věřil v Boha?

AL: Vyrosl jsem v rodině s velice pobožnou matkou, která chodila pravidelně každou sobotu na bohoslužby a s tatínkem, který to tak vážně nebral. U nás se slavil postní den Yom Kippur tak, že jsme byli do dvanácti na bohoslužbách. Pak si nás tatínek vyzvedl a šel s námi na oběd. Nám jako dětem se tato revoluce líbila. Náš tatínek byl strašně hodný člověk a maminku měl velice rád a zrovna tak maminka, která by se nedotkla vepřového, mu každou neděli udělala vepřovou pečení. Když jsem se jí ptal, jak to může dělat, tak odpovídala, že má ráda tatínka. Takže, kdybych to převedl do nějakého vznešeného jazyka, tak bych řekl, že to byla láska. A pak jsem byl v Osvětimi, kde víra v Boha nepomohla nikomu, pomohlo spíš ošidit ty esesáky, ukrást něco z kuchyně, ale ti co věřili v Boha byli bezmocnější, o tu svou víru. Byl jsem na baráku s rabínem a já jsem si s mým kamarádem schovával chleba a on nám ho ukradl a nezabil jsem ho jen proto, že moje maminka věřila v Boha a že by se jí to asi nelíbilo, kdybych byl rabína zabil a tak jsem mu řekl, ať to už nikdy nedělá. Tam jsme měli 240 kalorií na 24 hodin. Umírali jsme hladu, což chtěli. Průměrná délka života tam byla 92 dnů a pak se šlo do komína. Já jsem viděl svou mámu, která věřila v Boha, jak jde mezi sedmdesáti ženami, nahá v blátě a říkal jsem si, kéž by ji raději zaplinovali, než by takhle trpěla. Moje maminka nešla rok po válce do synagogy, protože se nemohla smířit s tím, že Bůh dovolil toto dopuštění a že nepomohl. Tam byla ta neotřesitelnost židovské víry otřesena.

ABE: Jaký je tedy váš vztah k náboženství?

AL: Jsem český žid, ovlivněný první republikou a ti židé vypadají a jsou ovlivnění zemí, kde žijí. Jednou, v polovině šedesátých let mně řekli: Tady je nějaký americký rabín, nikdo s ním nechce jít, všichni se bojí. Běž a doprovod ho po Praze. Tak jsem měl tehdy chuť na kachnu, a vzal jsem ho tedy na ní. On mně byl strašně vděčný. Měl jsem jednu hrozně starou knihu. Tomu rabínovi se děsně líbila a já ji používal jako podstavec pod svíčky. Tak jsem mu ji dal. Měl jsem od manželky zakázáno vodit nezvané hosty domů. A mně ho bylo tak líto že jsem ho i přes zákaz pozval. Ona měla zrovna velké prádlo, takže byla k večeři jen rýže. Ale ten rabín byl tak dojatý, že na oplátku chtěl pozvat mého syna do Ameriky. Já jsem mu řekl, že si to ještě rozmyslíme, aby z toho nebyly potíže. Nakonec jsem přece jen v roce 1967 poslal své dítě do Ameriky do náboženského tábora, ale před tím jsem mu nakázal: Tam se budou lidi modlit a ty se jim nebudeš posmívat. Takový je můj vztah k věřícím. Já sám nevěřím a je mi to líto, že nevěřím, protože by mi to pomohlo, kdybych věřil. Nebylo by pak všechno jen na mně, ale bohužel mám strach, že jsme sami. Chtěl bych věřit v Boha. Pokud jde o židovství, tak na židovství mě fascinuje mravnost. Já jsem poprvé četl Bibli až v Americe. Žasnul jsem. Když jsem přečetl Pět knih Mojžíšových a nevěřil jsem, že něco tak nádherného může existovat. Úplně jsem se s tím tak ztotožnil, že kdyby to neznělo jako velikášství, že bych to mohl napsat já sám.

ABE: Jaký je váš vztah k Novému zákonu?

AL: Můj vztah k Novému zákonu je ten, že moje maminka, kdybych se dotkl Nového zákona, tak by mne pokládala za vyvržené židovské dítě, jenomže Nový zákon je tak ve vzduchu, je to všude kolem nás, je to součástí naší existence, že já už nepoznám, co je Nový a co je Starý zákon. Já jsem žasnul třeba, že Samaritáni jsou v Novém zákoně. Bohužel jsem toto vše četl až příliš pozdě v životě, až po šedesátce a nechápal jsem, proč je moje maminka proti tomu. Oni říkají, že jsme ukřižovali Ježíše a maminka zas tvrdila, že ti učedníci byli všichni židi. Podle mne to byli takoví reformisté. Čím jsem starší, tím jsem pokornější i ve své nevěře v Boha. To jsem byl už když jsem říkal svému synovi neposmívej se, tehdy mně bylo čtyřicet a teď je mi dvakrát tolik.

ABE: Mají děti vztah k náboženství?

AL: Mají, je to záhada, ale obě děti vychovávají svoje děti nábožensky. Já žasnu. Ode mne to ty děti nemají. Mají to od mé ženy a mají to asi samy ze sebe. Asi to potřebují. Moje dcera se s dětmi modlí každý pátek večer. Její děti říkají: Jsme napůl Indi, napůl Češi a celí židi. A těch vnuků mám šest.

ABE: Jaký je váš vztah ke křesťanům jako byli Přemysl Pitter, Jaroslav Šimsa, Dietrich Bonhoeffer?

AL: To jsou úžasní lidé. To byli skutečně světci v našem středu. K těm lidem mám naprostou úctu. Přemysl Pitter, třeba tím, že zachraňoval děti. Na mne udělal velký dojem Janusz Korczak (byl napůl žid a napůl křesťan), který měl na starosti sirotčinec - dvě stě dětí. Podzemí mu nabídlo, že ho zachrání, ale on to odmítl a zemřel s těmi dětmi. Vedl je do plynové komory, dával jim naději a povzbuzoval je. Mne dojímá už jenom ta myšlenka, že někdo jako jako Niemeler, řekl Hitlerovi ne.

ABE: Pohled na Němce?

AL: Tak jako se na židy nedívám v tom filmu jako na monument, nýbrž jako na lidi, kteří v rozhodujícím okamžiku jsou schopní dobrého i špatného rozhodnutí, tak podobně se dívám na Němce. Jel jsem z Osvětimi 28. října 1944 s mladým německým vojákem, vrahem. On říkal, sedni si vedle mne a já jsem to udělal. Byl tam kýbl, ale nikdo se neodvážil jít na záchod do kýblu vedle esesáka, takže lidi dělali raději do kalhot. Bylo tam sto lidí. Já jsem si tedy sednul vedle něj a on říkal: „Co ty víš o Osvětimi?“ Odpověděl jsem: „To, co vy víte o Osvětimi.“ On na to: „Ty nevíš nic.“ Odpověděl jsem: „Mně tu zabili tatínka před čtrnácti dny. Maminku jsem viděl nahou a chtěl jsem, aby šla do plynu...“ On znovu řekl: „Ty nevíš nic z toho, co já vím o Osvětimi a kdybych řekl svému otci a matce, co je Osvětim, tak se mnou nepromluví ani slovo. Kdybych to řekl babičce a dědečkovi, tak umřou. A já se hlásím na východní frontu a když mne nevezmou, tak se zastřelím. A teď se se mnou radil, jak se zastřelit. To říkám, jen abych ukázal, že tam lidský život neměl cenu. Zabili tam deset tisíc lidí za den. Tak málo jen proto, že je potřebovali spálit, aby se nešířila infekce. Bezecnost lidského života to je vynález Němců, to čeští komunisti jen převzali. A nikdy ne úplně, protože nebyla válka. Kdyby byla válka, tak by komunisti byli stejní. Já na toho esesáka, byl to hrozně hezký člověk, pořád myslím. Byl pro mne Němec, který byl nejdříve v Hitler-Jugend, zabíjel svou dýkou krysu a pak si s ní krájel chleba, aby se přesvědčil, že je otužilý, ale ve čtyřiačtyřicátém po Osvětimi, to byl jiný člověk. Takže já jsem také již jiným člověkem. Pořád se vracím k morálce. Morálka je totiž pro mne to nejdůležitější, co existuje.

ABE: Náprava, změna člověka to je něco podstatného z Nového zákona...

AL: Křesťané byli původně židé, kteří byli hluboce nespokojeni s tím, kam se to nevyvinulo, aby to napravili, tak se z nich zkrátka stala nová větve mezi židy. Oni vyrostli v opozici k tomu, co se nevyvinulo tam, kam chtěli, takže pochopitelně v Novém zákoně musí být něco navíc než ve Starém zákoně. Já nejsem teolog, abych to potvrdil nebo vyvrátil. Ale logika mi říká, že dodatek k Bibli, to co ve Starém zákoně nebylo, je Nový zákon.

ABE: Myslíte si, že Bible je uzavřený celek nebo že má ještě nějaký dodatek?

AL: Není to uzavřený celek a křesťané nebyli první, kdo vyjádřil nespokojenost. Talmud je ve skutečnosti zkoumání každé teze v Bibli. Ke každé tezi bylo šedesát pochybností a dodatků, či doplňků. Nový zákon není první, co doplňuje Bibli. Například v Talmudu se zpochybňuje Josef a jeho bratři. Bylo to vskutku jen o jeho ušlechtilosti nebo to bylo také o jeho ješitosti. Bylo to o lásce otce anebo o slepé lásce otce na úkor těch druhých. Talmud se ptá otázky, kdežto Nový zákon (a zase nejsem učenec) se netáže, nenařizuje, ale instruuje, vypovídá a napovídá.

ABE: A co tedy v tom případě Korán?

AL: Beru to jenom jako báseň. Nečetl jsem ho a mám o něm zkrácené názory, protože mám studenty Koránu, kteří mně vysvětlují, že jsou stejně seriózní lidé jako já, jako křesťané a že představa toho křesťanského, zvláště anglosaského světa o Koránu je zkrácená Chomejnim a jemu podobnými.

ABE: Přesto právě tento festival, kde dominuje vynikající iránská kinematografie je důkazem toho, že i zde je možná obroda...

AL: To je vitalita člověka, která mne utěšuje, že člověk se nedá zkorumpovat ani zdemoralizovat, ani zdeptat. Člověk je zkrátka pružina, která se dokáže znovu a znovu narovnat.

ABE: Jak to člověk může pozorovat na sobě?

AL: V Čechách mám někdy takový zvláštní pocit, když se stýkám s lidmi, s kterými bych se neměl stýkat. Většinou to nepoznám. Jsou to třeba zbohatlíci a já se s nimi stýkám a je to vždycky zábavné, protože je při tom vždycky dobrá večeře. Ještě jsem neměl s nimi suchý chleba. Ale po třech takových večeřích jdu spát, ale neusínám již dobře a říkám si, že ten suchý chleba by prospěl mému spánku víc. Možná, že ne. Ale je to důkaz i ve mně, že je v nás pružina, že jsme schopni absorbovat určitou sumu ne mravností (neříkám nemravnosti) a že když to dospěje k určitému bodu, že se to vymrští a něco v nás protestuje, že neusneme spánkem spravedlivých, ba že neusneme vůbec. - Škvorecký řekl dva sloupky, tohle už nebude nikdo číst.

ABE: Nejsme komerční vydavatelství... Ale nemáte někdy pocit, že vaše spisovatelská generace nedovolila se projevit mladší generaci?

AL: Teď jsme o tom hovořili se Škvoreckým, protože mám pocit, že jsme generace, která odchází a je mi líto, že na naše místo rychleji nenastupuje nová generace. Někteří tam jsou, ale to je zákon života, protože my, když jsme nastupovali ve vašem věku, tak jsme nahrazovali jinou

Truck Link Ltd.
1767 Drew Road, Mississauga, On. L5S 1J6
Tel.: (905) 678-6363, 1-800-414-7279, fax (905) 678-1505.

Hľadáme AZ šoférov alebo kontraktorov (owner/operators)

500 mil radius do US, doma niekoľkokrát za týžden a na weekend. Možnosť
zacičenia pre menej skúsených alebo dobrého príjmu pre profesionálov.

Rovnez hľadáme „salesmana“ a mechanika.

Info: Dispatch 1-800-414-7279

Tel.: Jan alebo Pavel (905) 678-6363, fax (905) 678-1505.

925-26

oprávněný distributor českých a
slovenských filmů na videokazetách
uvádí premiérově třináctidílný
filmový seriál režiséra Hynka Bočana

HOTEL HERBICH

Původní velice pestrý příběh odehrávající se v letech 1989-1993 odráží novodobou historii někdejšího Československa, kdy potomci pana Herbicha, který před válkou vlastnil luxusní hotel, žádají o restituci majetku. Ukáže se však, že si s hotelem nevědí rady, a tato nečekaná životní situace je pro celou rodinu velkou životní lekcí. Hrají B. Bohdanová, M. Donutil, K. Fialová, J. Hartl, Z. Bydžovská, Sv. Beneš, M. Dejdar a mnoho jiných.

Cena kompletu pěti kazet \$ 152. - plus daně a pošt.

Podporujte legální obchod!

**Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:**

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

Pozor nová E-mail: video.el@home.com

generaci, která zabírala tolik papíru a nebyla schopná říci nic o naší generaci a my jsme teď na jejich místě. Takže my odcházíme a pak již jen čas prokáže kvalitu naší práce. Jestli tam nějaká hodnota je, tak to vydrží, jestli není tak to nevydrží.

ABE: Hovoříte proti násilí, a co ti, kteří odmítají službu v armádě?

AL: Nerozumím tomu, nelíbí se mi to. Nemám rád pobožné v Izraeli, zdají se mi sobečtí, zaslepení a hnusní. Protože zatímco syn pana Kohna jde do války, aby existovali, protože jinak je zaženou do moře, tak syn pana Abelesa, protože je ortodoxní žid do války nejde a já ho za to nemám rád. Čili já nejsem pro pacifismus, já nejsem pro válku, ale jsem pro to, aby člověk sebral v sobě schopnost se bránit a někdy je zapotřebí se bránit aktivně, i třeba zabít. Protože, Březino, nezapomeň, já jsem žid a já jsem viděl, jak zabíjejí židy a já vím, že celá filosofie mé existence je, že buď mne zabijí nebo já zabiji. A být válečnickým je hnusný a být slepým pacifistou se mi zdá bezmocným, ale nechci křivdit někomu. Stále je mi pacifista sympatičtější než nějaký vrahoun. Ale mám strach, že ten pacifista by nehnul prstem, aby zachránil mého vnuka.

ABE: A co Přemysl Pitter, pacifista, který zachránil desítky židovských dětí...

AL: Nevím, je to otázka, na kterou nedokážu odpovědět. Byl to člověk, který dokázal dát přednost životu druhého před svým vlastním, ale nevím. Je to pro mne otázka, o které bych musel přemýšlet.

ABE: Tak tedy Březina vám to dává tentokrát za domácí úkol, abyste o tom přemýšlel.

Samotáři

O filmu Davida Ondříčka *Samotáři* jsem se zmínil letos při reportáži z plzeňského finále a stručný obsah jsme měli v minulém čísle. Co je krásné jsou dialogy, které vyní až teprve při druhém shlédnutí filmu. „Potkat se s UFONY je někdy snazší než potkat vlastního otce,“ říká Makedonka Vesna. Film má neuvěřitelnou svěžest a humor. Jestliže mne při prvním pohledu připadal beznadějný, tak s určitým odstupem jsem naopak viděl v závěru filmu dynamiku a cestu ven. Otázkou je, jestli si sám člověk nevsugerovává to, co by tam chtěl mít. I Davida Ondříčka jsme zkusili vyzpovídat. Spolu s ním byl v Second Cupu na Blooru i Marek Viktora, který se stará o obchodní záležitosti na festivalu.

ABE: Kdy vznikl nápad natočit Samotáře?

DO: Film vznikl v hlavě Petra Zelenky a Olgy Dabrowské, když byli na cestě po Americe. Jeli do Ameriky, půjčili si auto a projížděli Spojenými státy, bylo to v roce 1997 a bavili se o tom, že jim je třicet a že vlastně mají spoustu kamarádů, ale žádný z nich nemá nějaký trvalý vztah a tak vlastně vytvořili předlohu pro dokumentární film o svých kamarádech, který měl původně název *Kuplíři*, později *Samotáři* a z něho se vylihl námět a později scénář k celovečernímu filmu. Pak přijeli do Prahy, sepsali to, vyhráli s tím nějakou soutěž, dostali padesát tisíc korun a mohli zase na tom dál pracovat a jednoho dne mi Olga Dabrowská zavolala, že by měli s Petrem Zelenkou pro mne scénář. Abych řekl pravdu, doposud nevím, proč mne oslovili. Jestli to Petr nechtěl dělat nebo jestli se jim to zdálo dobrý právě pro mne. Tak jsem si s nimi dal sraz v kavárně *Velryba*. To bylo v roce 1998. Přečetl jsem si ten scénář a tři dny potom jsem jim řekl, že to nechci dělat, protože je to příliš vážné a že vlastně sám takové mezilidské problémy nemám. Že mám trvalý vztah a vrátil jsem jim to. Mezitím jsem to dal přečíst Janu Muchowovi, s kterým se vždy rádím a který hrál v mém předchozím filmu *Šeptej* jednu z hlavních rolí. Ten mi řekl, že lepšího scénáristu než Petra nenajdu a abych si s ním promluvil, co bych chtěl změnit. Vypsal jsem si tedy pět stránek poznámek, co se mi na tom nelíbí. Z nichž hlavní bylo, že je tam málo humoru a příliš vážný pohled na věc. Chtěl jsem to udělat s větším nadhledem. Petr se toho s Olgou opět chytl a začal to přepracovávat. Později Olga Dabrowská odpadla a Petr se do toho zakousl již sám. Měli jsme pravidelné konzultace, které trvaly někdy jeden až dva dny. Takže to byl z části mejdan, z části pracovní záležitost. Velmi jsme se sblížili a film se začal realizovat až o mnoho později. Rok se pracovalo na tom scénáři a já jsem měl vlastně rok na to vše připravit. Sám jsem se ujal i producenství. A nakonec byl film v roce 1999 hotov.

ABE: Jak byl tento film finančně náročný?

DO: Velmi náročný, protože vlastně reklamní trh hrozně zvedl cenu veškerých profesí pro celovečerní film v ČR. Počínaje materiálem, konče dělníckými profesemi jako jsou elektrikáři. Takže za ty tři roky, co jsem nedělal film se to zvedlo zhruba tak, že film *Šeptej* při čtyřiceti natáčecích dnech a v poměrně slušném zabezpečení stál sedm miliónů. *Samotáři* s 62 natáčecími dny stáli 25 miliónů. Reklamní trh zapřičinil, že český film je v těžké pozici a ty peníze se shánějí hrozně těžko. Můj názor je, že pokud někdo není opravdu fanda a není to spíš jeho koníček a necítí poslání dělat film, tak z ekonomického pohledu to nemá smysl. Konkrétně na *Samotáře* jsme dostali 6,5 miliónu od ministerstva kultury, 5,5 od České televize, které jsme předprodali práva,

5 miliónů jsme dostali distribuční zálohu firmy Cinemart, kterou vede pan Jíra a zbytek dotvořili sponzoři a soukromá firma Lucky Man Films, kterou jsme založili.

ABE: Když jsem viděl poprvé tento film, tak jsem měl spíš depresivní pocit, kdežto po druhé na mne působil nadějně, protože ve filmu si právě všichni uvědomují, že tohle není ten pravý život. Ovšem nejsem přesvědčen o tom, že si tohle uvědomují diváci, kteří si tento film oblíbili. Naopak mnozí touží po takovém životě...

DO: To je zajímavé. Já o tom často přemýšlím. Mně šlo o to, tak lehce apelovat na lidi, aby se zamysleli nad tím, jak žijí a lidi si to přeberou různě. Dokonce se mne i někdo zeptal, jestli nemám strach z toho, že propaguji drogy. Přece nikdo nechce dopadnout jako Jakub v tom filmu, ale přesto si lidi z toho udělali jakousi modlu, mají srandu z Macháčka, tím pádem by se mohlo říci, že to propaguje jeho způsob života. Záměrem bylo tragikomicky působit a lehce moralizovat, ale jak se ukázalo, lidi si to přeberou jinak. To je právě to, co mne na filmu baví. Nemám rád filmy, které přímou cestou říkají, co máte dělat. To bylo zvykem za komunismu. Filmy, které se nějakým způsobem odlišovaly měly úspěch. Lidi cítili, že se jedná o něco jiného. Divák má možnost si film rozebrat a vybrat si něco, co lze aplikovat na vlastní způsob života. U tohoto filmu se to podařilo, i když si to spousta lidí vysvětlí, že správné je spát s co nejvíce partnery a kouřit marihuanu. I to je možné si jako závěr udělat.

Pokračování na str. 10

Maria Gabánková

vystavuje v těchto skupinových výstavách

Representations

s Ontario Society of Artists v Lieutenant-Governor's Suite (Ontario Legislative Building) Queen's Park - do ledna 2001

Looking Ahead

v Cedar Ridge Gallery; 225 Confederation Dr. (hned vedle Masaryktownu)
20. září - 3. října 2000 - Tel.: (416) 396-4026

Evidence of Things not seen

v Tyndale College, 25 Ballyconnor Court, Toronto
29. září-4. října; Tel.: (416) 226-6620 ext.: 2109

Informace o výstavách (416) 535-8063.

LITERACY PRAGENSIS

české knihkupectví

Nejrozšířenější zásilkový prodej českých knih v Kanadě

ZAŽÁDEJTE SI O KATALOG!

NAKUPUJTE V POHODLÍ SVÉHO DOMOVA!

Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879

303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X5

E-mail: cz.books@literacypragensis.on.ca

ALGONQUIN TRAVEL -

Kennedy Travel Bureau Ltd.

EXPERT TRAVEL COUNSELLORS SINCE 1926

296 Queen St. W., Toronto Ontario, Canada M5V 2A1

Tel.: (416) 593-0600 • Fax: (416) 593-0604

e mail: kennedy@nergy.com Internet: http://www.nergy.com/Kennedy/

Reliability * Prompt Service * Excellent Price

SPECIAL RATES TO:

Prague

Bratislava

Ostrava

Košice

Sun Destination

Call Ivan Znášik

(416) 593-0600

Travel

Way to Travel

Nabízíme přímé lety z Toronta do Prahy
S ČSA DO ČECH I NA SLOVENSKO
Výhodné podzimní ceny!

Levné letenky do Prahy
19.10.-14.12.2000

Možnost telefonického zakoupení letenky.
Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě
Notářská osvědčení * pozvání * pojištění

Tel.: (416) 761-1808, (416) 761-1689,
1-888-216-7641. Fax: (416) 761-9558

INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

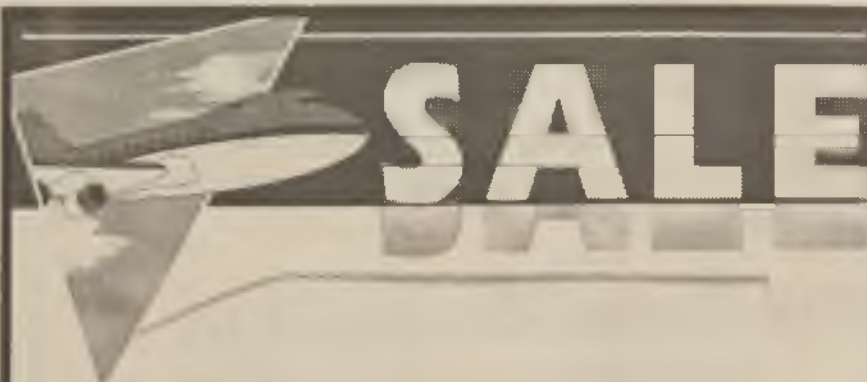

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,
(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657

Zavolejte si o nejlepší cenu letenky!

VÝHODNÉ LETENKY
DO PRAHY
I NA SLOVENSKO!

NITRA TRAVEL

(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen ST. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

Dr. P. Munk (překladatel) a David Ondříček při promítání filmu *Samotáři*.

Pokračování ze str. 9.

ABE: Ale to není pouze váš problém. Když v roce 1956 natočil Bergman *Sedmou pečeť*, tak si to spousta lidí vysvětlila, že se jedná o ateistický film...

DO: Hm, tak to jsi mě utěšil...

ABE: S kterým z herců se Vám nejlépe točilo a která scéna byla nejobtížnější?

DO: Zdůraznil bych jednu scénu, která byla na začátku filmu, kdy Jiří Macháček jede s Jitkou Schneidrovou v autě a baví se o těch světylkách. Byla to pěkná scéna a byla to vtipná scéna i na zkouškách. Jenže hodinu před natáčením se Jirka Macháček dověděl, že mu umřela teta, kterou měl hrozně rád. Jeho to hrozně ovlivnilo, v hereckém výkonu se nemohl dostat do nějaké komediální polohy, byl zkrátka nešťastný a on přes ten smutek zahrál tuto scénu tak, že vlastně komediální podtext má a navíc je nesmírně silná. Pro mne to byl nejtěžší natáčecí den, ale nakonec tato scéna vyzněla velice krásně. Takže to byl emocionálně velice silný den. Jinak tam byly fyzicky náročné dny. Například, když herci hořeli, protože jsme nepoužívali žádné triky. Dokonce prošli kaskadérským školením, jak se mají chovat, když hoří. To bylo fyzicky i psychicky náročné. Dobře se mi spolupracovalo s Ivanem Trojanem, který je přemýšlivým hercem a potřebuje naprosté soustředění, s kterým přistupuje k roli. Macháček zase dokáže emocionálně uchopit postavu. Skvělá byla Labina Mitevska, která byla rovněž nesmírně profesionální, dává si pozor na světlo, na chůzi. Vždycky vše udělala naprosto stejně.

ABE: Uměla česky?

DO: Neuměla vůbec česky, ale měla v Makedonii českou učitelku. Přijela a byla výborně připravená. Trochu jsme jen doladili výslovnost. Ona to zahrála tak, že není poznat, že česky vůbec neumí.

ABE: Jak byl film přijat kritikou a jak diváky?

DO: Nad očekávání. Měli jsme pouze dvě špatné kritiky, jinak byly oslavné, což jsem nečekal. Nikdo z nás to nečekal. I takoví kritici, kteří něco sejmou jen kvůli tomu, že se to líbí lidem. A když jsme byli teď v Litoměřicích na vítání 300 000. diváka, tak jsem měl takový trochu hloupý pocit slávy. Chtěli autogramy a tleskali při každé blbosti, kterou jsme řekli. Bylo to zkrátka až euforický. Máme však také internetové stránky a vstoupili tam diváci, kteří nám vynadali, že je to povrchní. Ale to je vždycky, že někdo vystoupí s varovným ukazováčkem, ale pozor, jak se vám tak povrchní věc může líbit. A naopak. Jindy zase brání film, který se nelíbí nikomu.

ABE: Kam se všude dostane tento film?

MV: *Samotáři* se dostali na festivaly do Manheimu, Londýna, Koreje a na další tři nebo čtyři festivaly a očekáváme další. S prodejem filmu má nám pomáhat švýcarská firma Fernsehen Film, která na Benátském festivalu (kde jsme nebyli) kontaktovala několik desítek kupců a ti vlastně měli možnost vidět ten film tady. Někdy reakce máme. Zájem měl jeden obchodník ze Spojených států. Dnes jsme získali další kontakty. Ale očekáváme, že bude zájem spíš v Evropě.

ABE: Jaká byla reakce torontského publika?

DO: Překvapivá. Víím, že zde nejsou lidé zvyklí číst moc titulky a že je zde kulturní bariéra. Přesto musím říci, že se lidi smáli. Publikum zde bylo dokonce mnohem rychlejší, například při scénách s fotografiemi Jakubovy dívky. Zde lidi reagovali okamžitě, zatímco v Čechách potřebovali čas. To mi dává naději, že by si tento film mohl najít i publikum na tomto kontinentu.

ABE: Nemáte strach z technické revoluce, z toho, že nás ovládnou počítače?

DO: O tom jsou *Samotáři*. Hovoří o zahleděnosti do sebe, o egoismu, o sobectví, i o tom jsme se snažili tam vyprávět a obavy z toho tím pádem máme. Jinak bychom se k tomu nevyjadřovali prostřednictvím filmu. Ale naději vidím v tom, že se o tom bavíme, že si to uvědomujeme a tím pádem můžeme proti tomu něco dělat. A doufám, že i ostatní lidi si to uvědomují a že budou využívat tu informační revoluci jenom k tomu, aby se dověděli pouze důležité věci a jenom to, co je obohacuje a hledali kontakt s někým jiným než jen přes počítač. Doufám, že si to lidé uvědomí a začnou zase normálně komunikovat.

Landmark Travel Inc.

Letenky s ČSA, KLM, Alitalia

Nejllepší možné služby - Lístky doručíme zdarma

Výhodné letenky do New Yorku za 255 dolarů

Nabízíme letenky od:

Praha - 815

Brno - 815

Ostrava - 815

Bratislava - 845

Košice - 845

Budapešť - 849

Záhřeb - 899

Bukurešť - 889

Bělehrad - 799

Riga - 979

Madrid - 789

Helsinky - 725

Lyon - 775

Rím - 699

Milán - 699

Paříž - 469

Ženeva - 639

Lisabon - 789

Athény - 895

Tunis - 899

Hong-Kong - 1299

Rio - 829

719 Yonge Street, Suite 205, Toronto, Ont, M4Y 2R5

Tel.: (416) 962-6110 Fax: (416) 962-5910

ABE: Určitá naděje je právě také v *Samotářích*, protože všichni v tom filmu s tím chtějí něco dělat... Možná s výjimkou těch rodičů, kteří mají doma japonské návštěvníky...

DO: Ale je to lepší než kdyby je měli přes internet...

Abychom dokončili výčet filmů, kde se objevují Češi nebo Slováci je zapotřebí zmínit kanadský film Gregory Nixona *Poe*, který byl natočen podle Josefa Škvoreckého. Český učitel se snaží představit kanadským studentům E. A. Poe, ale je zajímavější spíše filmové horory. V hlavní roli hraje Jan Komárek a Veronika Hurníková.

A ještě k ostatním filmům.

Festival začal skutečně zajímavým snímkem *Legendy o Ritě*. Německý režisér Volker Schlöndorff skvěle zpracoval zajímavé téma. Jedná se o příběh teroristky Rity Vogtové. Po několika bankovních loupežích a osvobození svého kolegy z vězení, odejde Rita se svými přáteli do NDR. Tam dostane možnost výběru. Buď opustí zemi nebo zůstane a bude žít život pracujícího člověka pod jiným jménem a pod podmínkou, že se jednotliví členové skupiny nebudou navzájem stýkat. Rita se rozhodne pro život ve východním Německu, ale na pracovišti v textilní továrně ji poznají. Musí proto z tohoto místa odejít, ačkoliv si zde našla konečně přítelkyni Táňu. Nakonec se jí přece jen podaří začít žít normálním způsobem života. Ale přijde rok 1989 a východoněmecká policie Stasi začne být proti těmto bývalým teroristům aktivnější než policie v západní části Německa. Rita se tedy pokusí přejít zpět na západ a při přechodu hranic je zastřelena. Film je dobrý právě tím, že neukazuje východoněmeckou policii Stasi jako něco hloupého, ale jako něco velice rafinovaného. Navíc v závěru filmu je odhalení, že východoněmecká policie informovala velice přesně o teroristech své kolegy na Západě, pro které byli teroristi ve východním Německu bezpečněji ukřivení než v nejtvrdějším vězení.

Jednou ze zemí, která dominovala na festivalu byl již zmíněný iránský film a zde obzvláště film *Djomeh* vyprávějící o afgánském chlapci, který žije v Íránu. Australský režisér Paul Cox se zaskvěl ve filmu *Nevinnost* s mistrným příběhem dvou milenců, kteří se setkají po padesáti letech. Jejich chování se za celou tu dobu nezměnilo.

I tentokrát zde byla řada příběhů z psychiatrických léčeben. Islandský režisér Thór Fridriksson se představil filmem *Andělé z vesmíru*. Zde je krásný moment, jak skupina mentálně postižených dostane propustku na pohřeb svého kamaráda a jak cestou zpátky se zastaví v luxusním baru, kde se představí jako podnikatelé. Jelikož jdou z pohřbu, tak mají slušné šaty a nic nikomu není nápadné až do okamžiku než dojde k placení. Zajímavý byl i další německý film *Princezna a válečník*. Tentokrát je princeznou ošetřovatelka v psychiatrické léčebně a válečníkem lupič, který udělá banku, ale před tím ji zachrání život. Válečník, který je na jedné straně velice citlivý, ale zároveň dokáže být krutý. Tyto dvě podoby jsou ztvárněné v závěru filmu, kdy stejný herec řídí auto a zároveň sedí na zadním sedadle.

Slovenština zazní také v maďarském filmu *Werckmeisterova harmonie* od Bély Tárta. Tam však je řeč cizího prince, který přijede do vesnice. V alegorii, kdy lid čeká na zázrak, který se nedostavuje, na prince, který nepřichází a zároveň lid hledá viníka za bídu, která jej postihla. Bouří se a nakonec zničí cirkus, který ukazuje pouze vycpanou velrybu. Tím vším prochází pošťák, který nosí dobré či špatné zprávy.

Z východní Evropy stojí za zmínku ještě ruský film *Svatba*. I zde se zvláštním způsobem prolíná současnost s minulostí. Všude funguje stará milicija, jsou zde staří hrdinové práce, ale zároveň již je zde nová kapitalistická skutečnost. Překrásná modelka Táňa unavená světem se vrátí do svého rodného města, aby si vzala svůj idol z dětství Míšu. Rodina však má jedinou starost, jak sehnat žrádlo na svatbu, takže Míša nemá ani na dárek pro svou nevěstu, zatímco se stoly prohýbají. Jeho kamarád ukradne cizí ženě náušnice, které pak předá Míšovi a ten je dá jako svatební dar své nastávající. Pochopitelně, že se v okamžiku svatby dostane do kriminálu a může jít na svatbu jen pod podmínkou, že podepíše přiznání, že náušnice ukradl on. Při svatební noci se Míša přizná Táňě, že musí po půlnoci do vězení a Táňa zase přizná Míšovi, že má již syna. Nakonec vše skončí na rozdíl od ruských klasiků happy-endem. Zločin a trest již neplatí a všichni jsou šťastní.

Poslední film, který stojí za zmínku je jugoslávský film *Mechanismus*. Příběh taxikáře na venkově, který se nechce stát součástí zabíjení. I v okamžiku, kdy je terorizován mafiánem odmítá s ním hrát hru, stát se součástí mechanismu. Druhá rukojmí - dívka chce využít každého okamžiku k tomu, aby gangstera zastřelila, nebo jinak zlikvidovala, když se jí podaří mafiána přece jen zranit, taxikář teroristu dorazí, ale stává se právě tím kolečkem v mechanismu. Přesto se ještě dokáže z tohoto mechanismu dostat. Kuriozitou je závěr filmu, kdy titulky ukazují, že film sponzorovalo jugoslávské ministerstvo kultury.

Aleš Březina

Oznámení radostné zprávy
26. srpna 2000 se v ranních hodinách
narodil v Bloomingtonu, Indiana, mojí
dceři PhD Martině Celerinové a PhD
Jimovi Drummontovi čtyřkilový kluk.
Mají tel./fax (812) 331-0675.

1020-017

s ČSA přes internet
do celého SVĚTA

ČSA nabízí novou službu Online Booking, která umožňuje rezervaci a nakupování letenek přes internet. V pohodlí a bez rizika u svého počítače okamžitě zjistíte ceny letenek a čas odletu, vyberete si ideální řešení svého letu a objednáte si letenky. Potom už záleží jen na vás, zda si je necháte poslat poštou, nebo si je vyzvednete v kanceláři ČSA či přímo na letišti. Platba je možná platebními kartami Visa, Master Card a American Express.

Online
booking

Veškeré informace na adrese
www.czechairlines.com

ČSA ČESKÉ
AEROLINIE

Ve vzduchu jako doma

Mezinárodní kopaná Kvalifikace MS

Bulharsko-ČR 0:1 (0:0)

Jedinou branku utkání vstřelil Poborský z penalty. Hrání v Sofii.

Slovensko-Makedonie 2:0

Hráno v Bratislavě.

Olympijský fotbal

ČR-USA 2:2, Brazílie-Slovensko 3:1, Kuvajt-ČR 3:2, Slovensko-Japonsko 1:2

Český fotbal

6.kolo (10.6.): Staré Město-Liberec 2:2, Drnovice 3:0, Žižkov-Příbram 2:1, Plzeň-Bohemians 1:1, Jablonec-Olomouc 2:1.

7. kolo (15.6.): Sparta-Drnovice 3:0, Bohemians-Bílany 4:0, (17.6.): Liberec-Plzeň 2:0, Ostrava-Staré Město 0:0, Příbram-Jablonec 1:0. Ostatní zápasy odloženy vzhledem k OH.

Tabulka

1. Sparta	6	6	0	0	17:2	18
2. Liberec	7	5	1	1	15:6	16
3. St. Město	7	3	4	0	12:4	13
4. Olomouc	6	3	2	1	10:5	11
5. Slavia	5	3	2	0	8:4	11
6. Bohemians	7	2	4	1	10:6	10
7. Teplice	5	2	2	1	5:4	8
8. Ostrava	7	2	2	3	6:10	8
9. Příbram	7	2	1	4	8:10	7
10. Bílany	6	1	3	2	5:8	6
11. Žižkov	6	2	0	4	8:13	6
12. Drnovice	7	2	0	5	7:13	6
13. Plzeň	7	1	3	3	7:14	6
14. Jablonec	7	1	2	4	6:12	5
15. Budějovice	5	1	1	3	4:10	4
16. Brno	5	0	1	4	3:10	1

Slovenský fotbal:

8. kolo (10.9.): Púchov-Žilina 2:0, Inter-Trenčín 4:0, Prešov-Ružomberok 2:3, Petržalka-Slovan 2:2, Trnava-Košice odloženo.

9. kolo: Ružomberok-Petržalka 2:1, Trenčín-Púchov 1:0, Košice-Prešov 0:3, Žilina-Trnava 2:1, Slovan-Inter 1:1.

Poháry

V lize mistrů prohrála v Praze Sparta s Arsenal 0:1. V Poháru UEFA zvítězila Slavia nad Kodaní 3:0 dvěma brankami Tomáše Kuchaře a jednou Tomáše Doška. Liberec hrál nerozhodně v švédském Norköpingu 2:2 a Drnovice hrály s Mnichovem 1860 doma 0:0. Úspěšný byl Inter, který porazil v Holandsku Rhodu Kerkade 2:0. Slovan naopak prohrál doma s Dynamen Zagreb 0:3.

Mezinárodní hokej

Čeští hokejisté po prohře se Švédskem a Ruskem 1:2, zvítězili nad Finskem 2:1 v závěrečném utkání turnaje ve Zlině, když vítěznou branku vstřelil Ručinský v prodloužení. Čeští hokejisté skončili poslední.

Česká liga

1. kolo (8.9.): Vsetín-Slavia 2:2, Havířov-Znojmo 2:1, Třinec-Vitkovice 3:3, Sparta-Zlín 4:1, Litvinov-Karlovy Vary 3:0, Budějovice-Plzeň 5:3, Pardubice-Kladno 7:6

2. kolo (10.9.): Vitkovice-Sparta 2:0, Zlín-Budějovice 7:2, Slavia-Karlovy Vary 6:5 po prodloužení, Pardubice-Kladno 7:6 Ostatní výsledky nedošly.

3. kolo (12.9.): Litvinov-Kladno 1:2, Vitkovice-Karlovy Vary 5:1, Havířov-Slavia 2:3, Sparta-Plzeň 5:2, Budějovice-Třinec 5:2, Pardubice-Zlín 2:2, Vsetín-Znojmo 2:1.

4. kolo (15.9.): Kladno-K. Vary 2:4, Slavia-Sparta 1:4, Zlín-Vsetín 2:3, Třinec-Havířov 3:3, Vitkovice-Pardubice 3:4, Plzeň-Litvinov 4:2, Znojmo-Budějovice 3:5.

5. kolo (17.9.): Havířov-Zlín 1:1, Pardubice-Znojmo 3:2, Sparta-Budějovice 3:2, Vsetín-Třinec 2:0, K. Vary-Plzeň 1:3, Kladno-Slavia 1:2 po prodloužení

Tabulka extraligy

1. Vsetín	5	4	10	13:7	13 (0)
2. Sparta	3	4	0	16:8	12 (0)
3. Plzeň	5	3	0	17:16	9 (0)
4. Budějovice	5	3	0	19:18	9 (0)
5. Pardubice	5	2	1	17:17	9 (1)
6. Slavia	5	1	3	14:14	8 (2)
7. Vitkovice	4	2	1	13:8	7 (0)
8. Litvinov	4	2	0	10:7	6 (0)
9. Zlín	5	1	2	13:12	5 (0)
10. Havířov	5	1	2	11:13	5 (0)
11. Kladno	5	1	2	13:18	5 (0)
12. K. Vary	5	1	3	11:19	4 (0)
13. Třinec	5	0	3	13:19	3 (0)
14. Znojmo	5	0	4	13:17	2 (1)

Horké hokejové léto v Česku

Obdiv nejen Jágrovi

Po deštivém červenci panovalo v Česku skoro dva týdny v srpnu tropické vedro. A po celé letní období bylo dost horko na hokejových kolbištích i mimo ně. Zápasy Jágr týmu, Růžického loučení, přestupy do NHL i setkání evropských hráčů ze zámořských klubů a v neposlední řadě i vyhlášení tradiční ankety o nejlepšího českého hokejistu uplynulé sezóny, to vše poutalo pozornost médií a samozřejmě fanoušků.

Deset mistrů světa míří do NHL

Bezesporu hodně vzruchu způsobil hromadný úprk mistrů světa do zámoří. Největší zájem byl o hráče Sparty, ta bude v nové sezóně oslabena o F. Kučera a D. Výborného (nyní Columbus), P. Sýkoru (Philadelphia), L. Benýška (Minnesota). Vsetín nečekaně přišel o svou oporu, brankáře Čechmánek (Philadelphia) a také o dvojici M. Procházka-Patera, kteří podepsali smlouvu Vitkovcím a nakonec Patera znovu zamířil do NHL, do Minnesoty, kde by si chtěl napravit loňské pošramocené renomé. Plzeň přišla o M. Špaňhela (Columbus) a T. Vlasáka a Třinec o devatenáctiletou naději Havláta (Ottawa). Mistři světa léta působící ve Finsku - P. Čaloun z IFK Helsinky podepsal Columbusu a T. Vlasák z Hämeenlinny týmu LA Kings. tedy deset mistrů světa 2000 stěhuje do zámoří. Jedině Dopita stále odolává zájmu Floridy, byť asistent týmu Lener se ho snaží zlomit. Samozřejmě do NHL jdou další čeští hráči, zejména mladí, co uspěli v draftu. Ovšem ne jeden může skončit ve farmářském týmu. To asi nebude případ mistra světa 1999 R. Šimíčka, jehož si vybral trenér Hlinka do Pittsburghu.

Růžickovo loučení

Jedna z největších osobností českého hokeje posledního čtvrtstoletí, letos sedmatřicetiletý Vladimír Růžicka se na stadionu Slavie loučil s hráčskou kariérou. Do svého týmu si vybral někdejší spoluhráče, s nimiž získal titul mistra světa v roce 1985: Hrdinu, Stavjaňu, Hořavu, Rosolu a také poslední spoluhráče ze Slavie Ujčíka, Supu a další, proti Růžickovu výběru nastoupil Jágr-tým s kompletním útokem NY Rangers Dvořák-Nedvěd-Hlaváč, vítězem letošního SC Eliášem, dále Ručinským, Hejdukem Paterou, M. Procházka atd. Ústředními postavami obou týmů byli Růžicka a Jágr. Byli jsme svědky parádní exhibice s mnoha góly - skóre, jak při házené - 12:12, ale také malé účasti diváků. Lístek k sezení za 800 Kč nebo k stání za 350 Kč je přece jen na české poměry vysoké vstupné a tak v ochozech bylo minimálně o 250 diváků

Martina Moravcová vyplávala historické stříbro

„Pred štartom som pátrala po slovenskej vlajke, či neuvidím svojich rodičov na tribúne. Ale náš rodinný hvizd som zachytila až potom, keď som už so

Slovenský hokejová liga

1. kolo: Slovan-Zvolen 6:0, Martin-Trenčín 5:2, Mikuláš-Skalica 2:3, Poprad-Košice 2:0.

2. kolo: Zvolen-Košice 6:3, Skalica-Poprad 5:0, Trenčín-Mikuláš 2:2, Slovan-Martin 3:2.

3. kolo: Martin-Zvolen 0:3, Mikuláš-Slovan 1:1, Poprad-Trenčín 4:3 v prodloužení, Košice-Skalica 7:2.

Tabulka

1. Slovan	3	10:3	7
2. Skalica	3	10:8	6
3. Zvolen	3	9:9	6
4. Poprad	3	6:8	5
5. Košice	3	10:10	3
6. Martin	3	7:8	3
7. Mikuláš	3	4:6	2
8. Trenčín	3	7:11	2

méně než je kapacita haly. Fanoušci mohli vidět i Růžického syna Vladimíra, který stejně jako otec dal dva góly.

Zlatá hokejka opět Jágrovy

Stejně jako v minulé sezóně v anketě trenérů a novinářů pro týdeník GÓL o nejlepšího českého hráče zvítězil Jaromír Jágr, tentokrát o 20 bodů před vsetínským mágem Dopitou. Další pořadí: 3. Čechmánek, 4. Výborný, 5. Kučera, 6. Hejduk, 7. Reichel, 8. M. Sýkora, 9. Bříza, 10. Turek. Tedy sedm hráčů z české extraligy, až na Břízu, mistrů světa a pouze tři hráči z NHL. Hodně diskusí bylo, proč v první desítce neskončili vítězové Stanley Cupu P. Sýkora a P. Eliáš. Chyba je v tom,

Jaromír Jágr přebírá Zlatou hokejku

že uzávěrka je brzy po MS a tak na Eliáše zbylo 11. místo a na Sýkoru až 17. místo. Je vidět, že anketa potřebuje změny. A co takhle, aby tipovali hráči jako je tomu v NHL při ceně Lestera B. Pearsona? Jinak vyhlášení bylo velkolepé v karlovarském divadle a pak recepce v hotelu Pupp. Středem pozornosti byl nejen Jágr, ale i jeho přítelkyně Miss Slovenska Andrea Verešová. Prý z tohoto svazku může zapršet, ale jeden neví...

Z hokejistů tenisté

Praha byla poprvé dějištěm setkání evropských hráčů, působících v klubech NHL. Na setkání, které řídil výkonný ředitel hráčské asociace (NHLPA) Bob Goodenow si s hráči vyřikal problémy, které je pálí. Hodně se mluvilo, jak bojovat proti přibývajícím zraněním, zda by se pak neměla vyrábět kvalitnější výstroj. Na jedno odpoledne místo diskusí v hotelu Marriott

zbyl čas i na tenisový turnaj dvojic pod střechou v hale na Štvanici. K hráčům přibyla i trenérská dvojice úspěšní lodivodi olympijského týmu v Naganu Hlinka a Lener. Tito pánové však hráli výborně, neboť se probojovali do finále. To však už bylo nad jejich síly a prohráli s dvojicí Bonk-Hejduk 0:6. Ovšem ti tenis umějí, zvláště Hejduk a navíc rozhodlo mládí, vítězná dvojice byla celkově o 50 let mladší.

Exhibic přibývá

Nejen Jágr-tým se po českém venkově stará o zpestření hokejového léta, ale tradičně se hraje v Litvinově zápas tamních borců proti hvězdám NHL. Mnohé exhibice mají charitativní záměr, co se týká peněz nejvíce přinesl zápas finských hvězd minulosti, v čele s čtyřnásobnými vítězi SC Kurrim a Tikkanenem proti českým hvězdám hokeje i fotbalu a v případě Dejara i hvězdám filmového plátna. Byla to zdařilá taškařice s řadou veselých scének, kterou vidělo přes 5000 dětí zdarma. A Finové hrající pod hlavičkou Pietarinkadum Oilers se velkým dílem podíleli o zakoupení (2,5 milionu korun) speciální odsávačky CUSU pro dětskou nemocnici v Praze-Motole. V Kladně, které v posledních letech vyprodukovalo víc než desítku výborných hokejistů, se v Jágrově týmu představila hvězdná šestka Hnilička-Tomáš a František Kaberlové-Jágr, Patera, M. Procházka. A aby to Kladno nebylo líto, v polovině zápasu se do jejich dresu převlékl Jaromír Jágr a brzy nastřílel Hniličkovi tři góly. Kromě exhibic jsou populární letní hokejové školy pro mládež. Jágrova škola ve Slaném má tradici, další ji získávají, hlavní škola Františka Kaberleho seniora a Eduarda Nováka v Mariánských Lázních i za krátké účasti hráčů NHL, bratrů Kaaberlových. Otec Kaberle má přání, aby jeho synové, se co nejdříve setkali v obraně národního mužstva.

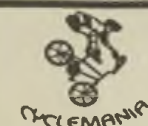
Text a foto Přemysl Hrubý - Praha

B & B

Pensions in Prague and ČR
For free info fax 416-622-0735
e-mail: jana.tucek@sympatico.ca
1017-20

Uvítám přítele v Uherském
Hradišti, nejlépe vdovce mezi 60-
70 léty. Může být i bohatý.
Učitelka z jižní Moravy. Adresa v
redakci.
1019-19

Zařízená garsonka
k pronajmutí: v Praze-
Modřanech, I. kat. 25 minut od
středu Prahy - Městská doprava.
150 dolarů týdně.
Měsíčně 500 dolarů.
Volejte Helgu.:
905-465-2719 1021-18

945 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

1655 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0059

113 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

